

udenfor **PROPAGANDA?**
s.15 En dokumentarist anmelder

indenfor **NY LEDER PÅ SDU**
s.10 Krause-Kjær flytter sydpå

indenfor **FLERE EKSAMENER**
s.7 Tilbage til den gamle skole

Tekst | Peter Hammer Foto | Martin Bubandt Jensen

OPRUSTNING

Roger Buch er DJHs bud på en oprustning af samfundsfag.

“Politik er for journalister det vigtigste fagområde overhovedet. Der er politik i alting.”

Interview

indenfor
s.5

Tekst | Asger Juhl

FOKUS: SAMFUNDSFAG

DJH er bagefter i samfundsfag

Studerende fra DJH er ikke skarpe nok, når det kommer til viden om samfundet. Det fastslår både medier, eksperter og lærere og en ny test, som Illustreret Bunker har foretaget på DJH og SDU.

At journalister er afhængige af samfundsfag er uomtvisteligt; man må forstå det samfund, man skriver om.

Derfor har DJH et problem. De studerende er ikke skarpe nok

til samfundsfag. Branchen efterspørger i stigende grad analytiske journalister; den uafhængige evalueringsrapport (EVA) kritiserer journalistuddannelserne for ikke at prioritere faget højt nok, og

underviserne på skolen forbavses over de studerendes manglende viden. DJH'erne havde 38% procent rigtige svar mod SDU'ernes 45% i en test foretaget på tredje semester på de to uddannelser. SDU'erne har 25% flere rigtige svar. Begge uddannelser har store udfordringer foran sig, særligt med hensyn til at integrere de samfundsfaglige vidensfag i det journalistiske håndværk. Man har indenfor de sidste år opprioriteret netop dette på DJH, men målet er langt fra nået.

Niels Krause-Kjær er ny leder af Journalistuddannelsen på SDU, og en af opgaverne øverst på listen er netop at integrere fagene.

Roger Buch er nyansat koordinator for DJHs samfundsfagsundervisning. En akademisk profil, som skal hive de studerende og DJH op ved håret og ud af kritikken.

Der er mange bud på, hvordan man bedst gør det. I mere end halvandet år har en gruppe lærere på DJH arbejdet på en reform af samfundsfagsundervisningen.

“Flere eksamener og mere vægt på faktuel viden”, lyder det for eksempel fra DJHs studieleder, Lars Bjerg.

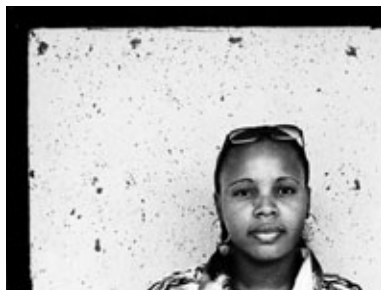
Roger Buch er ikke enig; faktisk har han smidt kompendierne ud.

Stort tema om samfundsfag.

fokus
s. 3-7

Tekst & foto | Lene Winther

BUNKER EXPLORER

Ytringsfrihed. Bunker Explorer har været en tur i Tanzania, hvor aviserne er fulde af anonyme kilder og censurede artikler.

udenfor
s.16

Tekst | Mette Mørk Foto | Stine Jensen

MIDTERSIDERNE

Nyt neighbourhood. Stine Larsen tog et semester i San Francisco, hvor hun skulle fotografere efter tjeklister. Jo flere flueben, jo højere karakter.

midttersiderne
s.12-13

Tekst & foto | Esben Nielsen

SHORT STORY

INDHOLD

indenfor **DUMME UNGE****s.3** EVA-rapporten er ude efter osindenfor **ROGER KOMMER****s.5** Nu er han her...indenfor **SPANSKRØRET SVINGER****s.7** Studieleder for reaktionær reformudenfor **PROPAGANDA?****s.15** En dokumentarist anmelderudenfor **EXPLORER****s.16** Journalistisk bananrepublikudenfor **EVENTYR****s.18** Kugleregner i Kabulforbruger **HVER MANDAG****s.19** Lyrik og prosa i din mailboxforbruger **KULTURMAGASIN****s.20** Europa på skriftdebat **DUMPET!****s.23** Førsteårsprojektet spøger igendebat **TRODSIG****s.15** En 1. semesters bekendelser

Karneval i Santiago de Cuba

I slutningen af juli forvandles Cubas næststørste by, Santiago de Cuba, til et show, der får Århus Festuge til at falme. Under et massivt sambabombardement kæmper man sig igennem masserne. Folk er glade og "peso-øllen" bliver hældt ned.

Under festlighederne gemmer der sig et land, der står overfor en omvæltning, og folk giver ivrigt deres version af, hvad der sker når chefen dør. Den 74-årige Fidel

Castro er for den unge generation ikke en urolig helt. De unge sætter spørgsmålstegn ved den aldrende statsleders ufejlbarlighed. Det samme gælder Che Guevara, som for længst er reduceret til ikonstof for turisterne.

I gaderne ser man ikke reklamer men derimod slogans for revolutionens overlevelse. Mange unge er dog mere tændt på, at Cuba får en anti-revolution. For revolutionen havde Cuba verdens

tredjehøjeste BNP og var et land i rivende udvikling. Efter Sovjetunionens kollaps mistede Cuba vital støtte, og landet leder i dag efter nye eksportmuligheder.

Når rom-ånden efter karnevalet er fordampet, står Cuba tilbage med en generation af unge, som ikke har noget forhold til revolutionen og som gerne vil være en del af det internationale samfund.

esben@mail.djh.dk

“

Lettre om Lettre: Lettre Internationale er en enestående sammenstilling af reportage, essay, fortælling, interview, poesi, kunst og fotografi; et forum for refleksion, tankeeksperimenter, konfrontation af forskellige perspektiver, skrivemåder og temaer.

”

– anmeldelse s. 20

illustreret bunker

danmarks journalisthøjskole
olof palmes allé 11 8200 århus n
telefon 89 440 490
ibunker.journalistforbundet.dk
ib@mail.djh.dk
mobil 61 70 20 40

redaktionen

peter hammer (ansv.) hammer@mail.djh.dk
maria frahm frahm@mail.djh.dk
otto lerche lerche@mail.djh.dk
asger juhl juhl@mail.djh.dk
mille m. christensen mille@mail.djh.dk

billedredaktører

anders birch birch@mail.djh.dk
mette mørk mettemoerk@mail.djh.dk

netredaktør

lasse ronlev lasse@mail.djh.dk

illustrationer

sisse sejr-nørgaard sissel@mail.djh.dk
sole møller solemoller@mail.djh.dk

bagsiden

mads zacho bagsiden@mail.djh.dk
morten szygenda

annoncer

peter hammer tel. 61 70 20 40

stud.århus-ansvarlig

mille m. christensen mille@mail.djh.dk

layout

redaktører & billedredaktører
jakob edut jakobe@mail.djh.dk
lise kryger inhouse graphic
www.ihg.dk

trykkeri

avistryk nord tel. 98 17 19 11

oplag

2000 eksemplarer 9 gange årligt.
illustreret bunker uddeles til studerende og ansatte ved djh, til danske redaktioner og deres praktikanter samt til journaliststuderende på sdu og ruc.

citater, billeder og andet materiale fra bladet må kun bringes med udførlig kildeangivelse

udgivelse

10. september 2004
7. årgang nr. 6 - 1. oplag

INDENFOR

af redaktionen

LEDER

Tekst | Otto Lerche

TEMA

(D)evaluering

Danmarks Evalueringsinstituts rapport om journalistuddannelserne kritiserer DJH. Godt det samme, for hvem ellers skulle Minke & co. lytte til; "DJH er jo Coca Cola, numero uno, the real thing. Vi har ikke brug for nogen til at fortælle os, hvordan vi skal lave journalistuddannelse!" Men Evalueringsinstituttet kender manden med checkhæftet, og så er det straks en anden snak.

DJH prioriterer ikke vidensfagene højt nok, får vi at vide. Det kan vel næppe komme som nogen overraskelse. Tre ugers reel samfundsfagsundervisning på første semester, to på andet og tre på tredje semester forslår som en skrædder i helvede.

Redningen hedder tilsyneladende Roger Buch. Den tidligere SDU-lektor og cand.scient i statskundskab er blevet accepteret som en passende medgift til gengæld for Niels Krause-Kjær, som man har giftet væk til Odense. Og Roger har en tung arv at løfte.

På den anden side, nogen arv er der vel næppe tale om. Samfundsfagsunderviser Flemming Svith har brugt det seneste års tid på at rygsvømme sig ud af det vikariat, som han sandsynligvis var den eneste i miles omkreds af DJH, der kunne narres til at tage. Stakkels Svith. Med få midler og timer til rådighed for undervisningen og en samfundsfagskoordinator for ham, som efterlod den rygende lort i hast og vrede, har Svith haft hårde odds.

Med vilkårene in mente ændrer det imidlertid ikke på, at han på det nærmeste har brændt hver eneste chance, han har været bare i nærheden af. En enkelt fadæse tager prisen:

Kun 17 studerende ud af hele 2. semester gennemførte i foråret et fjernundervisningsforløb på samfundsfag. "Det kan man vel godt kalde en form for indirekte kritik," filosoferer Svith. En mild underdrivelse mener andre. Nå, eftersom så få gennemførte var

evalueringen så godt som ubrugelig, og uden evaluering ingen konsekvenser.

Nu skal manden igen undervise andet semester i samfundsfag inklusive fjernundervisningen nu med en ny og forbedret smag: på dette semester har Svith til forskel fra det sidste afsat en time i auditoriet til lige at vise de studerende, hvad det går ud på.

Bladrer man i øvrigt igennem stakken af evalueringer fra resten af samfundsfagsforløbet, støder man på så hård kritik og eksplicit sprogbrug, at det er til at tude over. Læs dem selv, studienævnet har dem liggende til fri afbenyttelse. Men Svith trækker på skuldrene og fortsætter uførtroet med sine endeløse baner af powerpoint-præsentationer.

Hvor studienævnet og ledelsen har hovedet henne, når man blot lader dette passere, ville i Folketinget være et oplagt §20-spørgsmål. Sagen er den, at underviserne selv sammenfatter evalueringerne og dermed har alle muligheder for at moderere eller udelade udfald mod undervisningen, før sammenskrivningen skal afleveres til studienævnet, der åbenbart per betinget refleks helt pavlovsk godkender sammenskrivningen, hvis som reglerne foreskriver karaktererne i gennemsnit ligger over tre.

Det står i tænderskærende kontrast, at man fortsat frejdigt hævder at være Danmarks bedste uddannelse og samtidig lader stå til, lader undervisning være undervisning, og ser stort på, at ingen tilsyneladende tager samfundsfag, undervisningen og evalueringerne og dermed uddannelsen og de studerende seriøst.

Hvad skal man da gribe og gøre i, når løsningen ikke bliver serveret på et sølvfad?

God vind, Roger Buch!

ib@mail.djh.dk

Note | ansv. redaktør Peter Hammer

AVISEN

Ny IB

Udover en makeover af Illustreret Bunkers layout har den nye redaktion indført sektioner i avisen.

"Indenfor" beskæftiger sig med aktuelle historier fra DJH.

"Udenfor" dækker branchen og faget og historier fra udenfor bunkeren.

"Tema" er en større afdækning af et relevant, væsentligt og aktuelt tema; i denne måned samfundsfag og EVA-rapportens kritik af journaliststudiernes akademiske niveau.

"Debat" bringer fortsat læserbreve og klummer fra studerende og ansatte. I "Forbruger" kan du blandt andet finde boganmeldelser, Inspiratør, og en ny kalender med relevante faglige arrangementer.

hammer@mail.djh.dk

“

Dokumentationsmaterialet peger på, at kravene til uddannelsen på DJH med fordel kan skærpes, særlig i forhold til vidensfagene. Derfor anbefales DJH at skærpe kravene til fagenes omfang og niveau.

”
-EVA-rapporten

Studerende: Mere samf på DJH Rapport: Mere samf på DJH

Danmarks Evalueringsinstitut fastslår i en rapport, at DJH'ere bør have mere og bedre samfundsfagsundervisning. Eleverne er enige, men det kniber med lektielæsningen.

Old news, men alligevel ikke til at komme uden om: Rapporten fra Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) anbefaler, at DJH skruer niveauet i vejret, når det gælder de akademiske fag. En survey foretaget af Illustreret Bunker viser, at de studerende også gerne ser, at niveauet højnes.

Mere samf på DJH

Avisen sendte i sidste uge et spørgeskema ud til elever på førstede- len. 72 procent mener, at de akademiske fag er "vigtigere eller lige så vigtige" som de håndværksmæssige. Men samtidig viser undersøgelsen, at kun 14 procent har læst hele pensummet i samfundsfag. Der synes med andre ord at være en modsætning mellem det høje akademiske niveau, som eleverne ønsker at være på, og den indsats de yder for at nå dette niveau.

Jakob Seier Teichert studerer på 3. semester på DJH, og selvom han og mange af hans medstuderende mener, at de akademiske fag er en vigtig del af den journalistiske uddannelse, tager de sig en slapper, når undervisningen i samfundsfag begynder.

"Jeg synes generelt, at forlø-

bene med samfundsfag er noget lettere. Det er selvfølgelig op til en selv, hvor meget man vil lave, men man bliver jo ikke testet før tredje semester," forklarer Jakob.

Lærere og ledelse siger samfundsfag

På skolen vil man gerne hjælpe Jakob og hans medstuderende til at blive bedre til samfundsfag. Under et besøg på Journalisthøjskolen har Evalueringsinstituttet erfaret, at både ledelse og undervisere har et "ønske om at vægte vidensfagene højere ud fra ønsket om at højne de studerendes samlede videns- og refleksionsniveau."

Men ligesom hos Jakob bliver det ved den gode vilje: Ledelsen har, ifølge Evalueringsinstituttet, ingen konkrete planer for, hvordan de akademiske fag styrkes. En løsning findes måske sydpå, på Syddansk Universitet. Her har de studerende næsten dobbelt så mange akademiske eksamener som på DJH.

Tag til Odense

"Vi har nogle tunge læsehumbler. På 2. semester havde vi både me-

dieret, mediesociologi, kildekritik, samfundsvidenskabelig metode og dansk politik.

Det er okay med de mange timer, men set i sammenhæng med håndværksfagene er det svært at nå at få læst," siger Puk Damsgård, der studerer på 3. semester på SDU.

Puk skal i løbet af de første 18 måneder på studiet forbi i alt otte grøndækkede borde. Antallet på DJH er fem.

Vi har debat lige nu

Om DJH vil følge i hælene på søsteruddannelsen og afholde flere eksamener, er næppe sandsynligt, men i sommeren 2003 nedsatte DJH en arbejdsgruppe, som skal finde en århusiansk løsning på den kritiserede samfundsvidenskabelige del af studiet. Indtil arbejdsgruppens konklusioner fremlægges og endelige ændringer foretages, skal skolen debattere, hvordan samfundsvidenskaben skal ændres.

lerche@mail.djh.dk

Tekst | Peter Hammer

INFOMEDIA

InfoMedia med hjem

Langt om længe er det en realitet: fredag d. 10. september lancerer it-tjenesten og biblioteket fjernadgang til InfoMedia. Det betyder, at studerende og ansatte ved DJH kan logge ind på InfoMedia og søge hjemmefra (teknisk guide på afdelinger.djh.dk/itafdeling)

InfoMedia Huset A/S gav i foråret endelig efter for DJHs krav efter længerevarende tovtrekkeri. Uenighederne handlede først og fremmest om økonomi; InfoMedia ville have 50 procent oven i den i forvejen høje pris ved indførelsen af fjernadgang, hvilket Illustreret Bunker i en række artikler kunne afsløre var grov forskelsbehandling. SDUs prisaftale var langt billigere, men DJH har nu fået en fair pris.

/hammer@mail.djh.dk

Tekst | Peter Hammer

FAGLIGT ARRANGEMENT

Fogh fra Borgen til Bunker

Mandag den 27. september sker det højst usædvanlige, at landets statsminister, Anders Fogh Rasmussen, tager turen fra Christi-ansborg til Danmarks Journalisthøjskole. Bag arrangementet står Skolegruppen, som opfordrer alle studerende til at møde op i Frøberts Auditorium og skyde med skarpt, når bjerget kommer til Muhammed.

/hammer@mail.djh.dk

Tekst | Mille Marie Christensen

NY BESTYRELSE

Nye medlemmer i DJHs bestyrelse

Så er der tiltrådt nye medlemmer i skolens bestyrelse. Ole Rode Jensen afløser Annette Holm som repræsentant for højskolens medarbejdere. Ny repræsentant for fagpressen er chefredaktør for Kig Ind, Annemette Krakau.

Og uddannelseskoordinator på TV2, Ole Holbech er den nye repræsentant for DR/TV2.

/mille@mail.djh.dk

Tekst | Mille Marie Christensen

FREDAGSBAR

Ingen fredagsbar efter kl. 19

Nu er det slut med at tage rundt i fredagsbarens fugtige kælder i de sene nattetimer.

For fremtiden skal fredagsbaren nemlig lukke kl. 19. Det er den hårde kendsgerning efter at en beruset mand i fredags startede alarmen kl. 01. I en gammel aftale mellem maskintjenesten og fredagsbaren, fremgår det at fredagsbaren skal lukke kl. 19. Den aftale skal overholdes lyder det fra masintjenesten der ellers vil melde barformand Søren Stjerne og co. til ledelsen.

/mille@mail.djh.dk

Tekst | Mille Marie Christensen

IBUNKER

IBunker yderligere forsinket

I forrige nummer af Illustreret Bunker lovede den nye netredaktør for ibunker, Lasse Rønlev, at hjemmesiden ville blive klar til studiestart i september. Men surfer man forbi siden, er der ikke meget liv.

”Ja, der er problemer med websiden, der gør at vores grafiker ikke kan komme igang med selve designet”, siger en frustreret Lasse Rønlev, der nu lover websiden klar om højst en måned. Vi glæder os.

/mille@mail.djh.dk

Tekst | Mille Marie Christensen

LAYOUTERE

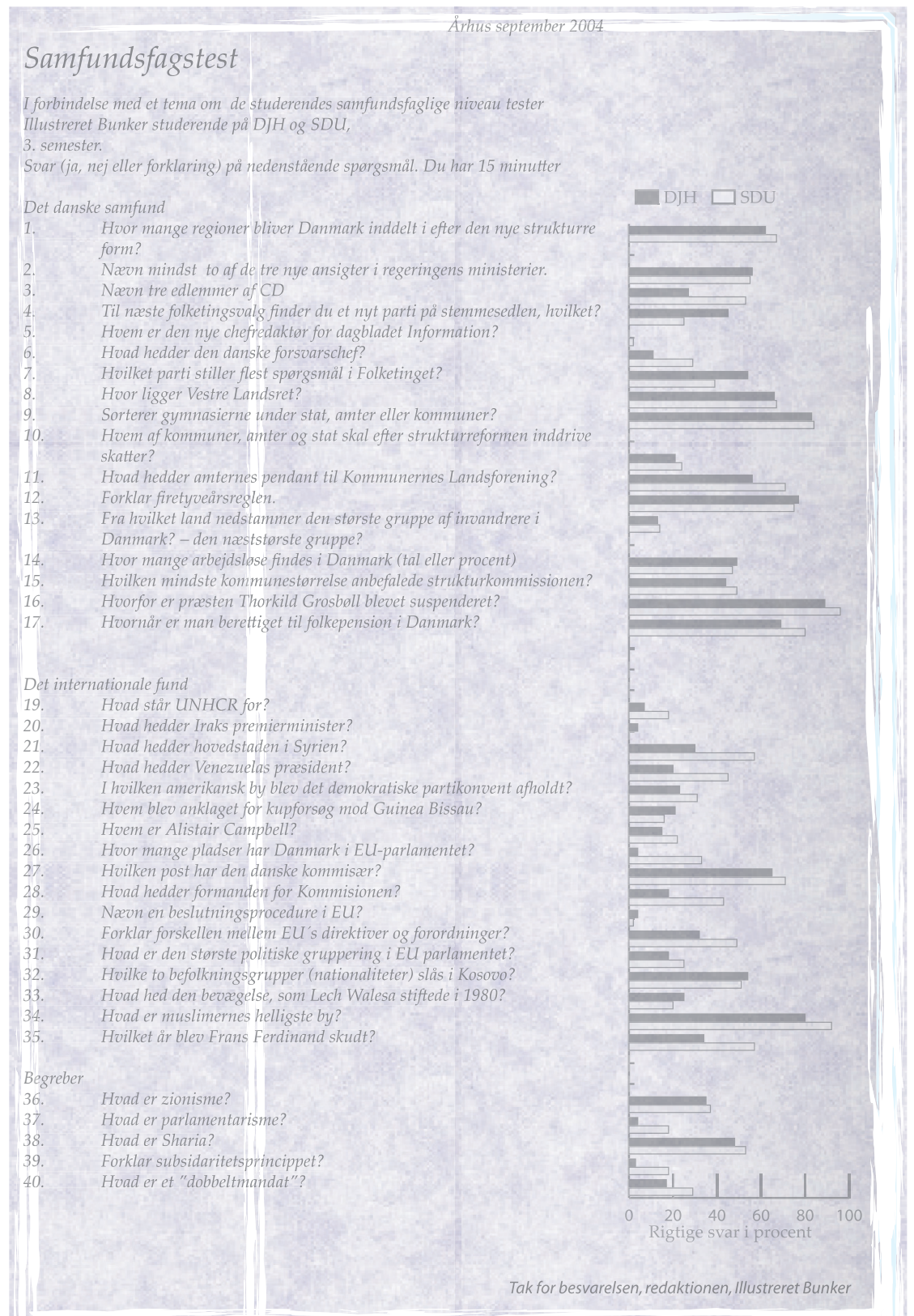
Illustreret Bunker søger faste layoutere

Vil du være med til at layoute de studerendes avis på DJH, så spring til nu. Illustreret Bunker søger faste layoutere, der har lyst til at hjælpe med avisens layout to til fire dage om måneden. Interesseret, så send en mail til ib@djh.dk

/ib@mail.djh.dk

Tekst | Otto Lerche

TEST

Journaliststuderende:**Sharia er et tørklæde**

Hvis du skal spille Trivial Pursuit med en journaliststuderende, så find én med århusiansk accent. Illustreret Bunker har nemlig testet DJH'ere og SDU'ere i viden om samfundet. Odensianerne var 25 % bedre end deres medstuderende fra det jyske.

SDUs tredjeseesterstuderende er bedre end deres semesterkolleger på DJH, når det kommer til faktisk viden. Det påpeger en ny undersøgelse foretaget af Illustreret Bunker på de to journalistiskoler. Totredjedele af de studerende fra hver af uddannelsernes

tredje semester deltog i testen, som viste, at SDU'erne er 25% bedre end DJH'erne til samfundsfag.

Bemærkelsesværdigt i det både branche og lærere efterlyser mere faktisk viden hos journaliststuderende.

Især DJH viste i testen en

mangel på elementær viden om samfundet. Således mente cirka ti procent af de studerende, at Najaf var muslimernes helligste by, og enkelte foreslog, at Sharia er en muslimsk hovedbeklædning

Tekst | Peter Hammer Foto | Martin Bubandt

SAMFUNDSFAGSARVEN

FOKUS | "Politik er det vigtigste fagområde for enhver journalist."

"Det er jo helt vildt meget, der skal presses ned i halsen på folk på tre uger. På universitetet bruger man et par dage om ugen i et halvt år på det samme."

Roger Buch er ved at være klar til at møde første semester i Frøberts Auditorium; siden første juni har han siddet i lokale 415 og forberedt sit første semester som underviser på DJH. I dette studieår skal han undervise på 1. semester, 3. semester og i fagspecialet "politisk journalistik" på 8. semester.

Med 11 års erfaring som lektor på Syddansk Universitet er det ikke så meget selve undervisningen som formen, han er spændt på. DJH-studerende har i sagens natur ikke megen rutine i at modtage undervisning skåret efter en universitetsmodel, og med de korte, intense forløb bliver det en anden måde at arbejde på. Men Roger Buch lader sig ikke skræmme.

"Jeg tror ikke, at det bliver problematisk. I øvrigt bruger jeg ikke en klassisk undervisningsform, men fokuserer meget på at diskutere i plenum. Det fungerer, selvom der er 120 studerende samlet," forklarer han.

"Pointen er ikke, at hver og én skal have sin tur. Når man kaster et spørgsmål ud, sidder alle 120 og tænker over et svar. Eller nogle tænker måske 'det var dog et åndssvagt spørgsmål'. Men størstedelen får noget ud af at tænke over det. Når så en svarer, sidder folk måske og tænker 'det var dog et

Ud med kompendierne

Roger Buch er ny lektor i samfundsfag på DJH. Med årevis af erfaring som ekspertkilde er hans kendskab til journalisters virkemåde indgående, og en af de store opgaver bliver at bringe de akademiske og journalistiske fag tættere sammen. Første skridt var at smide de tykke kompendier ud.

åndssvagt svar'. Men forhåbentlig har de så forstået spørgsmålet bedre."

Roger Buch udleverer aldrig kopier eller færdigskrevne oversigter.

"Jeg tvinger folk til at tage noter. Og på DJH har jeg et herligt ekstra argument i, at det er journalister, jeg underviser. Journalister har et stort behov for at lære at tage noter."

Flere timer, ingen kompendier

En af Roger Buchs første be- drifter var at skille sig af med de tykke kompendier, som førstesemesterstuderende indtil nu har skullet læse.

"Når man på meget kort tid skal få overblik, er det ikke den mest hensigtsmæssige måde. At blive bombarderet med så mange forskellige tekster, forfattere og begreber kan godt være med til at forvirre billedet."

Så i stedet har han valgt at indføre en grundbog i stats-

kundskab, "Politics", af Andrew Heywood.

"Grundbogen giver en bedre grundlæggende forståelse for samfundsmæssige forhold. Den tager udgangspunkt i fænomenerne og hjælper os med at forstå dem. Grunden til, at jeg har valgt en engelsk bog, er, at der ikke findes nogen dansk bog, der er lige så god," konstaterer han.

Roger Buch har desuden valgt at øge timetallet på undervisningen på første semester. Sidste semester lå det på 12 timer om ugen, nu bliver det 20 timer. Dels for at komme mere i dybden, dels for at få flere områder med i undervisningen. International politik har været forsømt, mener Roger Buch, og det skal der rettes op på.

"Der er en tendens til at blive meget navlebeskuende her i Danmark. Vi tror, det er os, der har det bedste demokrati og de bedste journalister. Men international politik berører mange mennesker. Det

kommer meget tydeligt til udtryk i forbindelse med Irak-krigen og terror. Jeg behøver ikke holde de store salgstaler for at overbevise folk for tiden."

Der vil dog stadig være et mindre kompendium, som beskæftiger sig udelukkende med danske forhold, som den engelske bog selvfølgelig ikke dækker.

Oplagt at undervise på DJH

Roger Buch har i mange år været en populær ekspertkilde blandt journalister; særligt i forbindelse med strukturreformen har han været meget i medierne i sin egenskab af kommunalforsker.

"Jeg taler måske med 100 journalister om året og er godt inde i, hvordan de arbejder. Blandt andet derfor er det oplagt, at jeg skal undervise på DJH og prøve at skabe en fornuftig sammenhæng mellem statskundskab og en journalistuddannelse."

Der ligger dog også mere

personlige årsager bag skiftet.

"Jeg har arbejdet i Odense i 11 år og har undervist blandt andet i det samme fag i alle årene. Så kan man godt få lyst til at komme videre. Desuden bor jeg i Randers og har pendlet til Odense indtil nu. Rent logistisk er det smartere at arbejde i Århus."

Gode vilkår for forskning

Og så er der forskningen. Udover kommunalstruktur har Roger Buch beskæftiget sig indgående med international politik, og der er en bog på vej om danskernes forhold til valg.

"Jeg kan godt lide at undervise. Men sagt med al ære og respekt er der ikke mange forskere, der bliver ansat for at undervise. Medier og politik er et område, jeg har beskæftiget mig lidt med tidligere. Det vil jeg gerne forske mere i, og det er jo oplagt at gøre et sted som DJH."

Og mulighederne er der.

"Vilkårene på DJH er mindst lige så gode som på et universitet. DJH er en mindre virksomhed, hvor universitetet godt kan være en stor, tung maskine. I mine 11 år på SDU har jeg aldrig haft en samtale med rektor om noget fagligt. Her kan jeg bare gå hen og prikke Kim (Minke, red.) på skulderen, hvis der er noget, jeg vil diskutere."

Masser af kritik. Det er, hvad journalistuddannelserne er udsat for i øjeblikket. Men står det egentlig så slemt til? Vi har snakket med fem af landets største medier.

Hvad siger medierne?

Der er droje hug til alle tre journalistuddannelser i Danmarks Evalueringsinstituts rapport, som udkom i juni måned. De tre uddannelser er for ens, DJH'erne ved for lidt, og SDU'erne er ikke akademiske nok. Sådan lyder nogle af konklusionerne i rapporten.

Men er medierne enige i kritikken? Illustreret Bunker har spurgt praktikantvejledere og redaktører på Politiken, Berlingske Tidende, Ekstra Bladet, TV-avisen og TV2/Nyhederne om, hvordan de oplever de journaliststuderende. Er der forskel på praktikanterne fra DJH, SDU og RUC? Er de akademiske nok? Og har de en ordentlig samfundsmæssig forståelse?

Akademiker er ikke et krav

Der er talt meget om, at journalistuddannelserne skal akademiseres i højere grad, end de er i dag. I EVAs rapport står for eksempel, at "SDU anbefales at holde fast ved de oprindelige intentioner om uddannelsens akademiske profil". Men ude i den virkelige verden synes fire ud af de adspurgte fem steder ikke, det er vigtigt, at de

journaliststuderende er akademiske.

"Man behøver ikke være akademiker for at være journalist. Hos os er de grundlæggende journalistiske værdier de vigtigste. Vi vil have studerende, som kan, vil og tør undre sig," siger Berlingskes praktikantvejleder, Uffe Tang.

Politiken, Ekstra Bladet og TV-avisen er enige. På Politiken vil man f.eks. hellere have praktikanter med praktisk end med akademisk viden.

"Journalister med en lang, akademisk uddannelse kan have svært ved at begrænse researchen," siger indlandsredaktør Jacob Svendsen.

Hos Ekstra Bladet er noget af det vigtigste, at man kan tale med alle slags mennesker, og her hjælper et højt akademisk niveau heller ikke meget.

"Der kan være langt fra et universitetsmiljø til Ekstra Bladet," siger Lars Werge, praktikantvejleder på Ekstra Bladet.

Kun hos TV2/Nyhederne synes man, det er vigtigt, at praktikanterne har et vist akademisk niveau. Praktikantvejleder Jacob Nybroe mener, at danske journalister

praktikanter såvel som færdiguddannede - mangler analyseinstrumenter i det daglige arbejde.

"Journalister har svært ved at hive en historie længere op end den første krusning, og det er et problem. Evnen til perspektivering og analyse mangler," siger han.

Studerende mangler viden

Men hvor medierne generelt ikke lægger ret meget vægt på det akademiske niveau hos praktikanterne, ser det helt anderledes ud med de studerendes kendskab til samfundet som sådan. Her siger Berlingske, Politiken, Ekstra Bladet og TV-avisen samstemmende, at praktikanterne mangler samfundsmæssig forståelse. Og det gælder for alle tre journalistuddannelser.

"Jeg oplever, at praktikanterne mangler en elementær forståelse for politik, økonomi og historie. I en redaktion burde man kunne referere til begivenheder 10-15 år tilbage i tiden, uden at skulle være i tvivl om alle er med," siger Henrik Keith Hansen, der er konstitueret nyhedschef på TV-avisen.

Det samme oplever man hos Berlingske Tidende. Her må man sågar opfordre praktikanterne til at læse avis.

"Af og til forundres jeg over de studerendes manglende viden. Men jeg er ikke sikker på, løsningen er at putte mere samfundsfag ind i uddannelserne. De studerende må selv tage et ansvar. En del praktikanter har for eksempel et alt for lemfældigt forhold til det at læse aviser, og så kommer de altså til at mangle noget viden," siger praktikantvejleder Uffe Tang.

Kun hos TV2/Nyhederne oplever man ikke, at de studerende mangler samfundsfaglig viden.

Ingen forskel på de studerende

Fælles for alle fem medier er, at de ikke mærker nogen væsentlig forskel på studerende fra de tre journalistuddannelser. Berlingske, TV-avisen og TV2/Nyhederne peger på, at de i begyndelsen syntes bedst om SDU'erne, fordi de havde mere produktionsformelse og var mere "klar", når de startede i praktikken. Men den forskel eksisterer ikke længere.

"DJH har strammet sig op, og det kan vi godt mærke. Så snart vores praktikanter er ansat, glemmer jeg fuldstændig, hvor de kommer fra," siger Uffe Tang, praktikantvejleder på Berlingske.

På Politiken og Ekstra Bladet har man aldrig mærket den store forskel på uddannelserne.

"Enhver snak om at universiteterne skulle tilbyde en anderledes journalistuddannelse er noget vrøvl," siger Jacob Svendsen, indlandsredaktør på Politiken.

pernillemadsen@mail.djh.dk

RUNDRINGNING

- ▶ Ingen af de fem medier mærker væsentlig forskel på praktikanterne fra DJH, SDU eller RUC.
- ▶ Fire ud af de fem medier mener ikke, det er vigtigt med et højt akademisk niveau på journalistuddannelserne.
- ▶ Fire ud af fem medier synes, at de journaliststuderendes samfundsfaglige viden er for dårlig. Ingen af de fire medier mærker forskel i vidensniveauet på de tre uddannelser.

STRAM STUDIELEDER | Lars Bjerg vil have flere test

Tilbage til latinskolen!

Kan en borgmester fyre en politimester? Hvad er et mistillidsvotum? Kan et barn stille op til Folketinget? DJHs studieleder vil indføre eksamener i faktisk viden om samfundet. Prøver vil motivere de studerende, mener han.

Der står ikke et skarpladt spansk-rør i hjørnet af kontoret. Munden er heller ikke stramt sammen-snøret. Faktisk sejler det med cigaretter, kuglepenne og papirer på bordet foran DJHs studieleder, Lars Bjerg. Alligevel foreslår han at indføre latinskolens sorte stokemetoder på skolen.

"Jeg synes, at DJH skal indføre eksamener i faktisk viden om samfundet i starten af studiet. Det vil være en motiverende faktor," siger han.

Rationalet bag forslaget er, at Lars Bjerg har oplevet, at de studerendes faktuelle viden er for

nedadgående.

"De seneste år har jeg i min undervisning kunnet mærke, at eleverne har mindre og mindre elementær samfundsviden. For eksempel havde jeg for et stykke tid siden en hel klasse, der ikke vidste, hvilken kompetence Kommunernes Landsforening har."

Studielederen pointerer, at han har haft flere af sådanne gruppevækkende oplevelser.

Nødvendig viden

Faktuel viden er uundværlig for en journalist, mener han.

"For at få færtten af en historie, må man som journalist vide noget om samfundet. Man kan jo kun undre sig over en politisk beslutning, hvis man ved, hvorledes tingene hænger sammen."

For at kunne researche optimalt må en journalist vide basale ting.

"Hvordan kan man vide, hvem man skal ringe til, hvis man ikke ved hvem, der bestemmer hvad."

Hjemmelæsning

Lars Bjerg foreslår, at man laver en eksamen, baseret på et kompendi-

um med relevante tekster, allerede i begyndelsen af 1. delen.

"Det er ikke meningen, at der skal stå en højt betalt lærer og undervise de studerende i noget, som de bare kan læse i en bog."

Han forestiller sig, at selve eksamensopgaven kan være en case. Forstået på den måde, at de studerende bliver stillet over for en historie, hvor for eksempel en borgmester fyre sin politimester. De studerende skal så hitte fejlene i historien.

IBs udsendte erfarede under samtalen med studielederen, at en borgmester ikke kan fyre en

politimester.

Uenig samfundsfagsleder

Lederen af samfundsfag på DJH, Roger Buch er ikke udelt begejstret for sin kollegas forslag. »Forslaget er for så vidt ok, men jeg tror bare, de studerende får mere ud af at blive undervist af en lærer end af en bog. Det, at man har en underviser at spørge og reflektere over tingene sammen med, er en klar fordel.«, siger han.

Hardcore nyheder og Hjørring-vinkler

Tina Splidsboel og Trine Thomsen. To praktikanter, to forskellige dagblade. Tilsammen har de været otte uger i praktik, og ingen af dem er i stand til at få armene ned.

Information vs. NORDJYSKE Stiftstidende

INFORMATION

- ▶ Antal praktikanter: 5
- ▶ Oplag: 20.628

Trine Thomsen, 21, er i praktik på Nordjyske Medier. Hun skal de næste seks måneder sidde på Hjørring-redaktionen og skrive lokalnyheder. Tina Splidsboel, 28, er på Information og skriver de store landsdækkende historier om tortur og finanslov. Begge elsker de jobbet af mange forskellige årsager. Illustreret Bunker har spurgt, hvilke fordele og ulemper der er ved at være henholdsvis lokal og landsdækkende, hvordan de gaffede sig deres fede praktikplads, og hvilke tanker de gjorde sig forinden.

NORDJYSKE MEDIER

- ▶ Antal praktikanter: 16
- ▶ Oplag: 79.063
Hjørring-udgaven 10.800

Hvorfor søgte du din praktikplads?

Tina: "Det er måske en naiv journalistisk ambition, men jeg ville gerne lave noget seriøst – noget der ikke bare var underholdning."

Jeg er meget interesseret i udlandsstof, og Information er et af de få steder, hvor man som praktikant skal være på udlandsredaktionen.

Desuden tror jeg, at man lærer det journalistiske håndværk bedst ved at skrive."

Trine:

"Jeg var til åbent hus på Nordjyske, og praktikanterne solgte det til mig. De fik lov til at lave lige det, de ville, og der var et fedt sammenhold."

Jeg tror også, at jeg passer bedst ind på et regionalt medie. Min 1. års opgave var landsdækkende, og bagefter tænkte jeg: "Aldrig igen!"

Og så var der selvfølgelig flermedialiteten. Jeg havde oprindeligt bestemt mig for, at jeg ville lave TV. Men da det kom til stykket, var jeg alligevel ikke sikker, så det endte med at blive et kompromis.

Hvorfor tror du, at du fik praktikpladsen?

Tina: "Jeg var meget tro mod min person og viste, at jeg var udadvendt og havde masser af drive. Til samtalen fortalte jeg, at Information var min 1. prioritet. Jeg viste desuden, at jeg ved, hvad avisen står for."

Måske var det også fordi, at jeg ikke går ind for jantelo-

ven. Min ansøgning var meget maskulin; jeg var ikke bange for at understrege, hvad jeg er god til."

Trine:

"Jeg indledte min ansøgning med en anekdote om en kapgang for mænd over 80 år, som jeg havde været med til. En historie, som man helt sikkert kunne have fundet i Nordjyskes livsstilssektion. Det tror jeg, var afgørende for, at de lige fik øje på mig."

Jeg lagde desuden vægt på, at jeg gerne ville tæt på folk og have almindelige mennesker i avisen. Ikke i Århus Onsdag-stil, men så man aldrig glemmer erfaringspersonen i hovedhistorien. Det er noget, Nordjyske lægger meget vægt på."

Kan du beskrive en normal dag?

Tina: "Når jeg kommer klokken 9 har jeg læst eller i hvert fald skimmet Information. Så opdaterer jeg mig i de store aviser og på Ritzau omkring mit stofområde. Klokken kvart i ti er der redaktionsmøde, hvor vi diskuterer dagens og morgendagens avis. Hvis jeg ikke skal lave opfølgning på en historie, får jeg enten udstukket én af redaktøren, eller hvis jeg selv har en god idé, laver jeg den. Men redaktøren har *altid* en idé."

Normalt begynder jeg at ringe til kilder omkring klokken 13. Og mellem 18.30 og 20 er jeg færdig. Det hele er nyt, og derfor er jeg lidt langsommere end de gamle journalister,

som kender deres stofområder bedre. Jeg skal bruge længere tid på research. Dybest set gælder det bare om at komme i gang og få ringet!"

Trine:

Jeg møder klokken 9 og tjekker min mail. Klokken 10 er der redaktionsmøde, hvor vi ser på ugeplanen, hvor vores forskellige ideer og indslag er skrevet op. Vi diskuterer, hvad der skal laves til TV, og hvad der skal billeder til. Bagefter går jeg typisk i gang med min historie og er normalt færdig ved halvfire-tiden. Det er meget stille og roligt."

Hvilke historier har du skrevet?

Tina: "Man laver hardcore nyheds historier fra starten, og jeg har været meget tilfreds med at blive kastet rundt. Jeg har blandt andet lavet et portræt af Anne Mette Hommel, skrevet om de socialdemokratiske overborgmestercandidater, homovielser og finansloven."

Trine Thomsen:

"Jeg har skrevet om dialysepatienter, en strandreportage, forskellige nyhedshistorier, især statistikhistorier, og så har jeg interviewet Jan Elhøj fra Zulu Bingo. Det er meget alsidigt. Nogle gange laver jeg nye Hjørring-vinkler på historier, jeg lavede på skolen. For eksempel lavede jeg en udredende artikel om opklaringsprocenten på indbrud, som jeg så vinklede på Hjørring."

Og så er der folk, der ringer til

mig med historier. Ikke til redaktionen, men til *mig*. Det er ikke så indspist, som jeg havde frygtet."

Hvad har været det sværeste ved at starte i praktik?

Tina: "Der er ingen kære mor. Du bliver kastet ud i noget uden at have en skid forstand på det. Jeg havde ikke forstillet mig, at jeg skulle lave forside om finansloven inden for de første fire uger. Og du kan ikke bare skrive noget forkert. Information har Danmarks mest veluddannede læsere, og der sidder eksperter blandt læserne, som slår ned på den mindste faktuelle fejl."

Trine:

"At dine historier ophører ved kommunegrænsen. Hvis jeg får et tip om en historie i nabokommunen, så må jeg ikke lave den. Det skal naboredaktionen i den kommune."

Nogle gange kan jeg savne det sociale liv, da jeg er den eneste praktikant på min lokalredaktion. Men heldigvis holder vi praktikanter en god kontakt over e-mail og er tit sammen i weekenden."

Hvad har været det bedste ved dit praktiksted?

Tina: "At blive kastet ud i det. Jeg er journalist på lige fod med alle de andre, og jeg kan fornemme, at de respekterer mig."

Der er en dejlig uformel stemning på redaktionen, og man kan mærke, at der er brug

for ens arbejde.

Og så er det en gave at arbejde med så mange dygtige mennesker. Jeg sidder lige overfor Charlotte Aagaard, som fik en Cavling for sin dækning af Irak, og hun sidder bare og øser ud af sine erfaringer."

Trine:

"Jeg er ikke begrænset af et stofområde. Jeg kan lave kultur, erhverv, kriminalstof og nyheder. Jeg kan lave features og portrætter, og hvis jeg ville det, kunne jeg også få lov til at lave fortællende journalistik. Det er vigtigt, at man kan mærke, at der virkelig er brug for én. Hvis jeg ikke var der, ville der være et hul i avisen."

Hvis du skulle give et par gode råd til de kommende praktikanter, hvad skulle det så være?

Tina: "Jeg ved, at det er umuligt, men lad være med at være bange og nervøs. Det er basic stuff. Man skal bare kaste sig ud i det, og tage imod udfordringerne med kyskhånd. Der kan også komme noget godt ud af at miste fodfæstet engang imellem."

Trine:

"Det er en god ide at være klar over, hvad man forventer af det sted, man skal hen. Så går man ikke fejl af hinanden. Og man skal ikke lade sig slå ud, hvis de andre journalister siger 'det har vi lavet før'. For alt er lavet før, men *jeg* har ikke lavet det før."

Bredside til DJHs evalueringssystem

På DJH administrerer lærerne evalueringen af deres egen undervisning. Som sådan er de inhabile, mener en ekspert. Samfundsfagsunderviser Flemming Sviths manglende indberetning til studienævnet sætter fokus på problemet.

“Egentlig kan man betegne det som en indirekte kritik, at kun 17 gennemgik forløbet”

Et fjernundervisningsforløb i metode og statistik på andet semesters samfundsfagsforløb i foråret var ikke igennem DJHs evalueringssystem. Det til trods for, at kun 17 studerende orkede at gennemgå det obligatoriske forløb. DJHs evalueringssystem har i flere år har været kritiseret, fordi underviserne selv formulerer og sammenfatter de studerendes evalueringer af undervisningen.

Ubrugelige evalueringer

DJHs evalueringer af studieforbundene nærmer sig det ubrugelige. Det mener Michael Møller Nielsen, der til daglig administrerer Copenhagen Business Schools (CBS) evalueringsskemaer. Han er ansvarlig for, at de 20.000 studerende på den københavnske skole evaluerer deres undervisere på en fornuftig måde.

“På Danmarks Journalisthøjskole er de studerendes evalueringer af underviserne ikke meget værd, fordi underviserne selv formulerer evalueringsskemaerne og sammenfatter konklusionerne. Sådan er det ikke på CBS, hvor underviserne ikke er med i selve processen.”

Kritikken af systemet er konkret set møntet på, at underviserne ikke kan være objektive, når de selv formulerer de

spørgsmål om undervisningen, som de studerende skal besvare. Derudover sammenfatter underviserne også de studerendes svar, som de videregiver til studienævnet.

Det springende punkt

Lederen af DJHs studienævn Lars Bjerg kan godt genkende problematikken.

“Vi skal til at ændre evalueringssystemet, og i den forbindelse vil jeg foreslå, at underviserens evalueringsskemaer i fremtiden skal godkendes af mig, før de studerende får dem i hænde.”

Et forslag som vil fjerne noget af underviserens magt i evalueringssystemet. Studielederen pointerer dog, at et springende punkt i debatten er ressourcer.

“Med uanede midler ville vi lave en mere uafhængig evaluering af undervisningen.”

De studerendes repræsentant i studienævnet, Kenni Leth, kan også se, det er et problem, at underviserne selv er med til at evaluere.

“Det er oplagt at kigge på en reform, især når vi skal i gang med at lave internetevalueringer, men vi har begrænsede ressourcer.”

Fjernundervisning under lup

Debatten er på ny sat i gang, efter det er kommet frem, at samfundsfagsunderviser Flemming Svith efter sidste semester undlod at lave en evaluering af et fjernundervisningsforløb til studienævnet. Han underviser og planlægger selv forløbet.

“Jeg gav aldrig en evaluering af undervisningen til studienævnet, fordi så få rent faktisk afsluttede fjernundervisningen. Derfor var det ikke muligt at vide, hvad de studerende mente om den,” forklarer samfundsfagsunderviseren sig.

“Egentlig kan man betegne det som en indirekte kritik, at kun 17 ud af 134 studerende gennemgik forløbet.”

Det har fået Flemming Svith til på dette semester at indføre en enkelt introduktionstime i auditoriet og i højere grad at rette fjernundervisningen mod eksamen. Men selve undervisningen er der ikke ændret på.

Løftet pegefing

Kenni Leth er medlem af studienævnet som de studerendes repræsentant og understreger, at studienævnet burde være informeret om sådan en situation.

“Vi har ikke fået at vide, at kun 17 har gennemført for-

løbet. At så få har deltaget i fjernundervisningen er ikke en indirekte kritik. Det er en direkte kritik.”

Han vil tage sagen op i studienævnet til næste møde og anmode om, at nævnet snakker med Flemming Svith.

Ikke central undervisning

Konfronteret med Kenni Leths kritik giver Flemming Svith en ny forklaring.

“Jeg spurgte aldrig de studerende specifikt om, hvad de syntes om fjernundervisningen i den samlede samfundsfags-evaluering, fordi den ikke var en central del af det samlede samfundsfagsforløb. Selve evalueringen af fjernundervisningen var dækket ind under spørgsmålet, om målet med samfundsfag generelt var nået.”

En enkelt instruktordag blev til gengæld evalueret separat. Dette kursus varede en dag. Fjernundervisningen udgjorde 18 undervisningstimer.

Dumpekarakter

Illustreret Bunker har taget den manglende evaluering til efterretning og har derfor selv foretaget en evaluering af fjernundervisningen på baggrund af et spørgeskema. 30 andensemestertuderende gav i

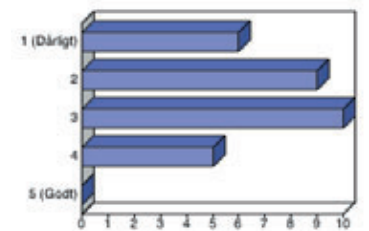
gennemsnit undervisningen karakteren 2,47 på femskala, hvor fem er bedst. I følge Flemming Svith lå hans - ellers ubrugelige - evalueringer i gennemsnit så højt som 2,93.

Men evalueringerne nåede aldrig så langt som til studienævnet. Derfor blev sagen aldrig taget op som den skal; når de studerendes vurdering i DJHs evalueringer samlet ligger under tre på karakterskalaen, skal studienævnet gribe ind.

juhl@mail.djh.dk

UNDERSØGELSEN

- Hvis du gennemførte fjernundervisningsforløbet, hvordan vurderer du da dit udbytte?
- 30 svarede på spørgsmålet
- Gennemsnitsværdien er 2,47

2000 Ekspert samt konsulentfirmaet, PLS-Rambøll, vurderer, at evalueringssystemet har store problemer, fordi underviserne selv sammenskriver de studerendes kritik. Desuden er lærerne ikke dygtige nok til at formulere entydige spørgsmål.

2001 Pia Færing opdager, at hun ikke har afleveret evalueringer af sin undervisning til studienævnet i to år.

Lars Bjerg lover at gøre noget ved evalueringssystemet.

Arbejdsgruppen, der blev nedsat i 2000, bliver færdig. Kritikpunkterne er ikke lavet om.

Lektor John Frøhlich fortæller fem særligt kritiske evalueringer.

Lars Bjerg lover at gøre noget ved problemet.

John Frøhlich går fri og slipper for videre titale.

Flemming Svith skriver endnu et kapitel i evalueringshistorien, da han undlader at indvie studienævnet i evalueringen af et stærkt kritiseret 18-timers undervisningsforløb.

Lars Bjerg siger, at man vil se på problemet.

Kenni Leth fra studienævnet siger, at han vil se på sagen og informere studienævnetsformand, Lars Bjerg.

2004

Havnearbejderen tager et venstresving

Når Niels Krause-Kjær ser sig i spejlet, ser han først og fremmest en journalist. En håndværker opdraget til håndværket. Men også en ny leder af journalistlinjen på SDU, som skal forene to uforenelige kulturer og skabe et fælles sprog for akademikere og journalister.

FODFÆSTE | Håndværker eller akademiker?

Der står Danmarks Journalisthøjskole på ryggen af Niels Krause-Kjær. Eller i hvert fald på den hvide T-shirt. Den er ny; særligt fremstillet til dette års Marselisløb, som han sammen med Kim Minke og en række andre DJH-ansatte deltager i.

Men betegnelsen er faktisk misvisende. Der burde ikke stå Danmarks Journalisthøjskole på trojen, men derimod Syddansk Universitet.

Niels Krause-Kjær er nemlig ikke længere ansat på DJH, leder af 2. delen og ansvarlig for fagspecalet "politisk journalistik". Han er nu leder af journalistlinjen på SDU.

Håndværker blandt akademikere

En opgave står allerede beskrevet sort på hvidt i Niels Krause-Kjærs nye stilling. SDU skal blive bedre til at integrere samfundsvidenskab i journalistuddannelsen.

"Det er jo dybt paradoksalt. Hvad skal de så bruge sådan en som mig til?", spørger Krause-Kjær, mens han ligger i græsset efter dagens løbetur.

Han valgte den lange rute på 12 kilometer sammen med Lars Kabel. De andre snuppede seks-kilometeren.

Krause-Kjær svarer selv på spørgsmålet.

"For at tage et venstresving skal man være forankret i højre side. Jeg har en journalistisk forankring, der gør det nemmere

for mig at tage et venstresving mod det akademiske uden folk tror, at der ryger fodnoter i hele lortet."

Og det er det, han har tænkt sig at gøre. Tage et venstresving og slå et slag for mere viden i faget.

Det skal hverken ske på bekostning af journalistikken eller videnskaben.

"Der er ikke tale om, at det ene skal underkastes det andet. Det handler om at finde krydsfeltet mellem håndværket og den videnstunge, akademiske tilgang."

Og når alle de fine ord og visioner skal gennemføres i praksis, venter der en udfordrende opgave, erkender han.

"Det er hamrende svært. Det er jo derfor, det hverken er lykkedes i Odense eller Århus indtil nu. Simplethen fordi journalistkulturen og den akademiske kultur ligger så langt fra hinanden."

Alle historier var skrevet tre gange før

Den journalistiske kultur fik Niels Krause-Kjær selv banket fast i sine syv år på Jyllands-Posten. Størstedelen af tiden tilbragte han på avisens søndagsredaktion.

"Det optimale job i dansk dagspresse," kalder han selv jobbet, han valgte at forlade efter syv år.

Frie muligheder til at lave, hvad han ville; to, tre, fire uger til at få artiklen i hus og midler til at rejse hvorhen, det skulle være for at få researchen på plads.

"Det var forrygende! Og så alligevel...", siger han og stønner bevidst.

"Når nye praktikanter kom til redaktionsmøderne og med glød

“Hvad skal de bruge sådan en havnearbejder som mig til?”

i øjnene foreslog den ene historie efter den anden, tog jeg mig selv i at tænke: "Åh, er den historie ikke lavet tre gange før?" siger han.

"Og den var jo skrevet tre gange før. Men det er jo altid en ny tid, ny timing, nye omstændigheder, nye mennesker, der ser det".

Hans konklusion blev, at det hverken var praktikanterne, historierne eller situationen, der var noget galt med. Han var selv problemet. Og det betød, at det var på tide at skifte spor.

Borgerkrig fra morgen til aften

Niels Krause-Kjær smider løbeskoene og piller lidt

i sin storetånegl. Læner sig tilbage i græsset og bøjer sig så frem endnu en gang for at gøre arbejdet færdigt.

Seks år er passeret på Journalisthøjskolen. Dengang tingene på Jyllands-Posten begyndte at blive en smule trivielle, drømte Niels Krause-Kjær ikke om, at han ville ende tilbage på det gamle uddannelsessted.

Men efter et turbulent år som pressechef for Det konservative Folkeparti virkede det som den eneste vej tilbage.

Stillingen som pressechef blev tilbudt ham, kort efter Hans Engell hamrede ind i en betonklods med en promise på 1,37, og Per Stig Møller blev ny partiformand.

Men der var ikke tale om et nyt drømmejob for Niels Krause-Kjær.

"Jeg sagde nej tre gange. Jeg skulle i hvert fald ikke derover på den anden side. Det er en vigtig del af min selvforståelse, at jeg er journalist. Og det rimede bestemt ikke med at være pressechef i det Konservative Folkeparti."

Til sidst blødte han dog op og sagde ja. Af almindelig forfængelighed og af nysgerrighed for at se, hvad der egentlig foregik på den anden side af dammen. Den

beslutning står han ved.

"Jeg fik de største og de værste oplevelser. Jobbet var sindssygt spændende, men skiftet dertil var svært," fortæller han.

Niels Krause-Kjær ramlede ind i en af de største kriser i Det konservative Folkepartis historie. Inden for og uden for partiet var der ragnarok. Politiske profiler blev slagtet, personkonstellationer blev skabt og medierne fulgte med i alt på tættest hold.

"Det var borgerkrig fra morgen til aften. Der var kommunalvalg, folketingsvalg og folkeafstemning om Amsterdam-traktaten. Jeg havde to partiformænd, to gruppeformænd, to politiske ledere. Alt sammen inden for et år. Noget som normalt sker inden for femten år i politik, skete på tolv måneder."

Afnazificering

Efter et års turbulens sagde Niels Krause-Kjær stop. Han havde forinden søgt et halvårsvikariat på Journalisthøjskolen, som han havde set opslået i "Journalisten".

"Hjælp - jeg vil tilbage til mit fag" var den første sætning i min ansøgning", griner han.

"Da jeg fortalte Helge Adam Møller (daværende gruppeformand i Det Konservative Folkeparti, red.), at jeg havde fået et nyt job på Journalisthøjskolen, sagde han: "Nå, du skal afnazificeres."

"Og det var jo helt rigtigt! Det ville ikke være muligt for mig at gå direkte tilbage til jobbet som

UDFORDRING | En 12-kilometer er for intet at regne imod Niels Krause-Kjær's nye udfordringer på SDU.

journalist på JP. Der ville være for mange historier, jeg ikke kunne lave."

Krause-Kjær's nødråb blev hørt, og han så det nye job som et veltimet afbræk, inden han igen skulle tilbage i dagspressen.

Men et halvt års afnazificering udviklede sig til seks år i et job med overraskende stor tilfredsstillelse. En tilfredshed som i høj grad udsprang af muligheden for at gøre status og sortere de foregående års erfaringer:

"Min første tanke var: "Hvad har DJH at give mig?" En hel masse viste det sig, og forhåbentligt gav jeg også noget tilbage til de studerende. For mig har det været en unik chance for at reflektere over vores fag. Spørge mig selv hvorfor vi gør, som vi gør, og om det er godt nok."

Disse overvejelser var der ikke tid til, dengang han stadig tumlede rundt som håndværker i branchen. Men i dag fylder de meget, og det er nogle af disse tanker, han vil tage med sig i sin nye stilling.

Skab et fælles sprog

Da Niels Krause-Kjær blev tilbudt jobbet på SDU i foråret, skulle han ikke sige nej tre gange, før han overgav sig.

"Jeg var plukkemoden uden selv at være klar over det", forklarer han om det naturlige skift.

Ligesom på Jyllands-Posten var der kommet et tidspunkt, hvor der skulle ske noget nyt.

"Da vi skulle til at starte endnu et fagspeciale i politisk journalistisk, havde jeg igen den der følelse: "Åh, skal vi nu til det igen."

Et halvt år som gæstelærer på et universitet i San Francisco godede lysten til at komme videre yderligere.

Og nu står Niels Krause Kjær, en havnearbejder med sine egne ord, over for at gøre uddannelsen på SDU mere akademisk. En opgave, som den tidligere ledelse på SDU, ifølge EVA-rapporten, der udkom i foråret, ikke har formået at løse.

På SDU er der altså, ligesom på DJH, en opgave der skal løses, og en kode der skal brydes. Der skal mere viden i faget.

Men hvordan skal det ske i praksis?

"Den lette måde er at sige til en professor: "Nu kommer du og holder nogle forelæsnings, giver de studerende et

pensum på 3000 sider, og dumper dem om tre måneder, når de ikke har forstået", siger Krause-Kjær, og understreger, at han ikke står på listen over tilhængere af den metode.

"Det gælder om, at aktørerne

fra de to verdener ikke skal opfatte hinanden med mistro, men med nysgerrighed. Det gælder om at skabe et fælles sprog for akademikere og journalister."

Og på SDU findes der, ifølge Krause-Kjær, et rum, hvor dette fælles sprog kan fødes.

Fra dette studieår lægges Institut for Journalistik nemlig sammen med Institut for Statskundskab.

"Lederne af de to institutter sidder nu sammen og forsøger at finde ud af, hvordan det organisatorisk skal fungere.

Vi er derfor nødt til at skabe et fælles sprog. Et sprog som gerne skulle forplante sig til de studerende," siger han.

Ny roman på trapperne

Den 41-årige journalist er ikke kun aktuel på grund af den nye lederstilling

I tiden på DJH er det blevet det blevet til tre bøger. Samlingen tæller romanen "Kongekabale" fra 2000, fagbogen "Den politiske landsby" fra 2003 og endelig endnu en roman "Tilskueren", som udkommer inden for de næste par dage.

"De tre bøger har været et udtryk for, at jeg stadig gerne har villet skrive bare på en anden

måde," forklarer han.

"Jeg har en rød tråd, der går gennem alle de tre bøger til trods for at de er meget forskellige."

Han tænker lidt.

"Det enkelte menneske er ansvarlig og kan gøre en forskel" siger han, mens han lægger tryk på hver en stavelse.

"Jeg tror ikke, det er muligt at skrive bøger, der værdimæssigt står i strid med, hvordan jeg selv opfatter verden og handler på."

Alle tre bøger tager da også på hver sin måde afsæt i Krause-Kjær's egen virkelighed.

"Kongekabale", som netop er blevet filmatiseret og har haft premiere, er blevet kaldt en nøgleroman om Krause-Kjær's egne erfaringer på Christiansborg; både som journalist og pressechef. Så langt vil han ikke selv gå. Han erkender dog, at bogens hovedperson, den unge Christiansborg-journalist Ulrik Torp, er hans alter ego.

Selv har han også fået en lille birolle i filmen som en ældre journalist, der belærer den uerfarne Torp.

"Så jeg taler faktisk til mig selv" udbryder Krause-Kjær og slår over i et højt grin.

Efter samtalen er drejet over

“ Det gælder om at skabe et fælles sprog for akademikere og journalister ”

“ Hjælp – jeg vil tilbage til mit fag ”

på romanerne, er tonen blevet mere fortællende, mere legende.

Han har sat sig op i græsset, læner sig frem, når spændingskurven i bogens handlingsforløb stiger og sænker stemmen, for en afgørende pointe leveres.

I hans nye roman, "Tilskueren", kan en af bogens mest dramatiske omdrejningspunkter endnu engang spores tilbage til Krause-Kjær's verden. Mordet på en ung - hold nu lige fast - journalistpraktikant.

frahm@mail.djh.dk

BLÅ BOG

- ▶ Født 1963
- ▶ Uddannet fra DJH i 1990, praktik på Jyllands-Posten.
- ▶ 1990-1997 Journalist på Jyllands-Posten.
- ▶ 1997-1998 Pressechef for Det konservative Folkeparti.
- ▶ 1998-2004 Lektor i politisk journalistik ved DJH. Leder af uddannelsen 2. del fra 2000.
- ▶ 2003 Gæsteforsker i journalistik ved San Francisco State University, Californien, USA.
- ▶ 2004- Leder af journalistuddannelsen ved Syddansk Universitet.
- ▶ Gift og har to børn. Bosat i Århus gennem de seneste 20 år (har pendlet til hhv. København og nu Odense).

Tekst | Mette Mørk Foto | Stine Larsen

Nyt nabolag

NEIGHBOURHOOD | Stine Larsen fik en fotoopgave, hvor hun skulle fotografere sit nabolag. Der blev udleveret en tjekliste over locations, der slavisk skulle følges.

San Francisco State University. 40 internationale studerende står klar til studiestart. En af dem er danske Stine Larsen. Fagene er valgt hjemmefra, men den første uge skal alle de internationale studerende følge hold i, hvad man for eksempel gør ved jordskælv og overvære forelæsninger om sikker sex i San Francisco. Derefter er Stine rustet til at starte med sine amerikanske medstudende på fotoholdet.

Tjek, tjek

"Det amerikanske skolesystem er enormt karakterfokuseret, så det er svært at finde plads til det kreative," forklarer Stine Larsen.

Hun synes, at det har været både udfordrende og spæn-

dende at opleve en så anderledes måde at lære på. Fotolærer Ken Kobres timer er som alle andre timer på universitetet: Opgaverne bliver løst efter tjeklister, og du får point efter, hvor meget du har fulgt listen. Undervisningen fungerer som envejskommunikation, og lærerens ord er lov.

"Nogle af de opgaver vi fik, var faktisk ret fede. For eksempel skulle vi lave et projekt om vores "neighbourhood". Det var interessant, fordi de forskellige kvarterer er meget karakteristiske i San Francisco. Men vi fik også udleveret en tjekliste, der skulle overholdes. Der skulle eksempelvis være billeder fra kirken, fra sygehuset og af den lokale grønthandler," forklarer Stine.

"Det er noget af en omvæltning og en udfordring, når man kommer fra en skole, hvor man har frie hænder til at løse opgaverne og diskutere hinandens arbejde."

Anderledes input

Til forelæsningerne er der gæstelærere som Ed Kashi og danske Sisse Brimberg. Meget inspirerende, men der er ikke plads til at bruge de kreative fif i skoleopgaverne, hvis tjeklisterne skal overholdes. Stines oplevelse er, at det rent fotomæssigt ikke har givet så meget at være på udveksling. Men det har været en stor oplevelse at modtage undervisning på en helt anden måde og møde fotografer, der arbejder anderledes.

"Det er jo ikke kun foto-

holdene, der bliver undervist sådan. Det er det samme på alle fagene," siger Stine.

"Jeg var også på et jazzdance hold, hvor der virkelig var nerver på hos pigerne, når der skulle gives karakterer."

Kameraet baner vej

Kameraet har givet nye venner i San Francisco, og Stine vil tilbage og lave sit eget projekt i byen. Selvom det ikke har været lige motiverende at skulle løse så stramme opgaver under udvekslingen, er hun ikke i tvivl om, at hun skal fotografere.

"Jeg er alt for nysgerrig. Man kan jo gribe telefonen og ringe til hvem som helst og spørge, om man må komme og tage nogle billeder. Kameraet

giver lov til meget. Det er mere legalt at være nysgerrig, når man kommer med et kamera. Jeg tror, det er derfor, at jeg fotografere," siger Stine.

mettemoerk@mail.djh.dk

STINE LARSEN

- ▶ Stine Larsen, 24 år, startede på fotojournalistuddannelsen for fire år siden.
- ▶ Hun går på 8. semester igen, da hun gerne ville tage et sidste semester på DJH og dumpe tilfældigvis sit forløb i San Francisco.
- ▶ Ken Kobre, fotolæreren på San Francisco State University, har skrevet bogen »Photojournalism« som bruges på DJH.

Store hatte med solskygger, mexicansk livsstil og frie homoseksuelle fylder i bybilledet. Stine Larsen tog efter syvende semester til San Francisco for at opleve, lære og lege med sit kamera.

DAVID, 21 ÅR, SAN FRANCISCO, BØSSE | »Jeg mødte ham til hans 21-års surpriseparty, som alle hans venner havde arrangeret for ham. Sent på aftenen gik vi alle arm i arm til bøssebaren »In touch«.

UDENFOR

Note | Maria Frahm

FILM

Ny film om politisk journalistik

Den 1. oktober har den danske thriller "Kongekabale" premiere. Filmen, som er baseret på Niels Krause-Kjærs roman af samme navn, tager udgangspunkt i magtspillet mellem journalister, spindoktorer og politikere. Instruktøren Nikolaj Arcel har i samarbejde med sin medmanuskriptforfatter, Rasmus Heisterberg, brugt to måneder på research i den danske medieverden, for at finde ud af hvad, der foregår bag de lukkede døre på Christiansborg-redaktionerne. Og det er vist ikke så lidt. På Copenhagen Film Festival i august vandt "Kongekabale" Politikens Publikumspris. Du kan læse mere om filmen på www.kongekabale.dk

/frahm@mail.djh.dk

Note | Mille Marie Christensen

STUDENTERHUS

Nyt Studenterhus for alle studerende i Århus

Workshops, foredrag, cafe, koncerter og fester for alle studerende i Århus.

Det er visionerne for studenterhus århus der netop er flyttet ind i det gamle toldhus på havnen. Alle der er medlem af studenterhus århus kan benytte sig af husets alsidige tilbud.

Første arrangement er den store vidensfestival 'Hjerner og Hjerter' (se kalenderen på side 21). Et medlemskab af Studenterhus århus giver desuden billigere adgang til en lang række teater, musik og biograf forestillinger.

Klik forbi www.studenterhusaarhus.dk og bliv gratis medlem.

/mille@mail.djh.dk

Note | Maria Frahm

JOURNALISTPRIS

Spadestikspris på 100.000 kroner

En række medier har taget initiativ til en ny journalistpris, der skal gå til dybdeborende journalistik på lokale og regionale medier. Prisen lyder på 100.000 kroner og bliver derfor den mest indbringende pris i dansk presse. Med en Cavling følger kun 20.000 kroner og en bronzefigur ikke at forglemme.

Prisen vil blive uddelt første gang på konferencen "Et spadestik dybere" der afholdes i Århus den 4. og 5. oktober.

/frahm@mail.djh.dk

Note | Mille Marie Christensen

DOKUMENTARFILM

Se ny dokumentarfilm gratis

Tirsdag d. 21 september kl. 16.30 kan du komme gratis i Øst for Paradis, og se den nye dokumentarfilm Korrespondenten om JPs udenrigskorrespondent Lasse Ellegaard.

I forbindelse med særudstillingen for studerende og ansatte på DJH kan du møde filmens instruktør Katrine Borre, Lasse Ellegaard, producent Lasse Jensen og Kristian Ströbech fra DJH, der vil debattere ud fra emnet "journalistik og/eller dokumentarisme?"

Filmen varer en time, og der er afsat cirka en time til debat.

Ring til Øst for Paradis og bestil billet på 86193122.

/mille@mail.djh.dk

Tekst | Maria Frahm

FAGFESTIVAL

Studerende skal ikke længere betale højere pris

Det skal ikke længere koste ekstra for studerende at komme til fagfestival. Til næste arrangement skal de studerende betale samme pris som andre DJ-medlemmer.

1800 kroner. Det er den sviende sum, studerende, der ikke er i praktik, må lægge for at komme med til årets fagfestival, der løber af stablen den 12. og 13. september i Filmbyen.

De fleste andre medlemmer af Dansk Journalistforbund (DJ) betaler blot 800 kroner for to dage i selskab med profiler som blandt andre tæller Nick Wrenn, chefredaktøren for CNN i Europa, Mellemøsten og Afrika, tidligere chef for FNs våbeninspektører i Irak, Hans Blix og stjernefotografen Luc Delahaye.

"Vi er godt klar over, at det er en ærgerlig situation for studerende, der netop ikke har mange penge mellem hænderne," siger informationschef i DJ og projektleder på fagfestivalen, Esben Ørberg.

Han har modtaget flere hen-

vendelser fra studerende, der er utilfredse med, at deres indgangsbillet er over dobbelt så dyr som andre DJ-medlemmers.

Slut med forfordeling

I DJ har man derfor besluttet, at det skal være slut med forfordelingen, når der traditionen tro indbydes til fagfestival igen om to år.

"Næste gang vil vi indføre lige vilkår for alle," fortæller Esben Ørberg.

Det betyder, at prisen på en billet for en studerende bliver den samme som for resten af medlemmerne.

Og det er ikke kun de studerende, der kan glæde sig over den melding. Det gælder nemlig også DJ-medlemmer fra kommunikationsbranchen, der hidtil, ligesom de studerende, har skullet betale

en væsentlig højere pris.

Læs mere om programmet for fagfestivalen på www.fagfestival.dk

FAGFESTIVALEN I KRONER

- ▶ Medlemmer: 800 kr.
- ▶ Ledige: 800 kr.
- ▶ Studerende, der er i praktik pr. 12.-13. september: 800 kr.
- ▶ Studerende, der er på skole pr. 12.-13. september: 1800 kr.
- ▶ Pensionister/efterlønnere: 1800 kr.
- ▶ Medlemmer af Kommunikationsgruppen: 1800 kr.
- ▶ Ikke medlemmer: 2500 kr.

TA' BUSSEN

HVIS DU HELLERE VIL BRUGE DINE PENGE SAMMEN MED VENNERNE...

KUN 120 KR.

For studerende* og seniorer fra mandag til torsdag
*) ISIC studie kort kræves

Linie 888

**ÅRHUS
ROSKILDE
KØBENHAVN**

Rejsetid under 3 timer
Afgang fra Århus rutebilstation
Også let og billigt til Kastrup Lufthavn

Telefon: 70 210 888
Online booking: www.abildskou.dk

Abildskou ^{A/S}

Fahrenheit 9/11 – fup eller fakta?

Fahrenheit, ring 911! Eller sørg i hvert fald for at være på vagt når du ser Michael Moores nye dokumentarfilm.

»Vi ville aldrig lave sådan noget. Vores hoveder ville havne på et fad, hvis vi kaldte noget som dette for dokumentar,» siger Steen Jensen, som er redaktør på DR-Dokumentar i Århus.

»Det er en underholdende og flot film, men set fra et dokumentaristisk synspunkt, skal den have en løftet pegefinger.»

Steen Jensen kommenterer på »Fahrenheit 9/11», som er den ene af de to dokumentarfilm, der har modtaget De Gyldne Palmer i Cannes - nogensinde.

Antydningens kunst

»Michael Moore dokumenterer ikke, han insinuerer bare. Han sammenstiller en masse begivenheder og personer, men dokumenterer intet. Det ville svare til, at vi på DR-Dokumentar anklagede Anders Fogh for at være styret af private økonomiske interesser. Det ville kræve utrolig god dokumentation for at gøre det. Michael Moore gør det uden dokumentation. Man kan godt være overrasket over, hvor let han slipper afsted med det,» siger Steen Jensen.

Hav ører på stilke

I en scene i filmen viser Michael Moore, at alle amerikanske lufthavne er lukkede efter angrebet på World Trade Center.

Hverken rockstjerner eller ekspræsidenter kunne komme på et fly, men medlemmerne af Bin Laden-familien måtte uden videre forlade landet. Filmene viser dokumenter, der beviser, at de har forladt landet. Der er bare én ting, der ikke bliver sagt.

Bin Laden-familien blev fløjet ud - men efter, at flyveforbuddet var ophævet.

»Moore foregøgl os med sin klippeteknik, så han, uden selv at sige det, får os til at drage den konklusion, at de blev smuglet ud af landet under flyveforbuddet med hjælp fra Bush, selvom det ikke er det, der skete.»

Steen Jensen er ikke imponeret.

»Nogle af de postuler, han lader hænge i luften, er simpelthen ikke rigtige. Man skal lægge mærke til hvilke ord, han bruger og hvilke ord, han ikke bruger.»

En genial folkeforfører

»Michael Moore vil vise, at Bush forfører os, men han gør selv det samme. Han har greb om mediet og ved, hvordan han skal bruge det.»

Han er meget dygtig til at bruge klip, lyd og billeder, og filmen er stærkt underholdende. Michael Moore er en tilrettelægger, der kan sin metier og forstår at forføre sit publikum,» erklærer Steen Jensen og fortsætter med et spor af agtelse i stemmen.

»Han er god til at bruge humor. Det kunne vi godt lære noget af. Det er med til at øge seværdigheden.»

Der er også andre punkter, hvor Michael Moore viser evner som filmskaber. Efter filmens titel er blevet præsenteret kommer en sort skærm. Der er intet billede, kun lyd. Lyden af et fly, der kolliderer med en bygning. Mennesker der skriger. Sirener. Der er ingen tvivl om hvilken begivenhed, man lige nu lægger øre til.

»Det er genialt, hvordan han kun giver os lyden og ikke billedet. Vi har set de billeder så mange gange før, og nu lader han os selv danne dem inde på nethinden.»

Show it don't tell it

Filmene fungerer, ifølge Steen Jensen, bedst de steder, hvor Moore lader billederne tale for sig selv.

Bush, der står på en golfbane og snakker om, at han vil kæmpe mod terrorister og opfordrer alle til at deltage i

denne ærefulde sag og slutter af med sætningen: 'Now watch this drive' og sender en golfbold af sted. Scenen er uden speak.

DRs dokumentarist mener, at Michael Moore her forsøger at vise, at Bush ikke besidder den intelligens og ansvarfølelse, man kan forvente af en amerikansk præsident, der åbenbart går mere op i golf end i sit embede.

Moore viser det uden at fortælle det.

Troværdige vagthunde

Der snakkes ofte om, at journalister skal være folkets vagthund, men det prædikatet passer ikke på Michael Moore.

»Moore har mistet rollen som journalistisk vagthund, idet han har vedkendt sig subjektivitet og erkendt, at han kæmper på den ene side og er ude på at vælte Bush. Han har et erklæret ståsted, og det kan man normalt ikke som journalist,» mener Steen Jensen, der også kalder Moores film for et tydeligt politisk manifest.

« Om man så kan lide det, man ser, afhænger af ens politiske overbevisning »

Hos DR-Dokumentar ønsker de ikke at havne i en situation, hvor seerne opfatter dem i en bestemt politisk rolle. »Seerne skal kunne stole på os. En almindelig borger kan ikke selv gå ud og undersøge alting og tjekke, at alle oplysninger er rigtige. Derfor skal de kunne stole

på, at det, journalisterne lægger foran dem, er dokumenteret, krydstjekket og i overensstemmelse med sandheden.

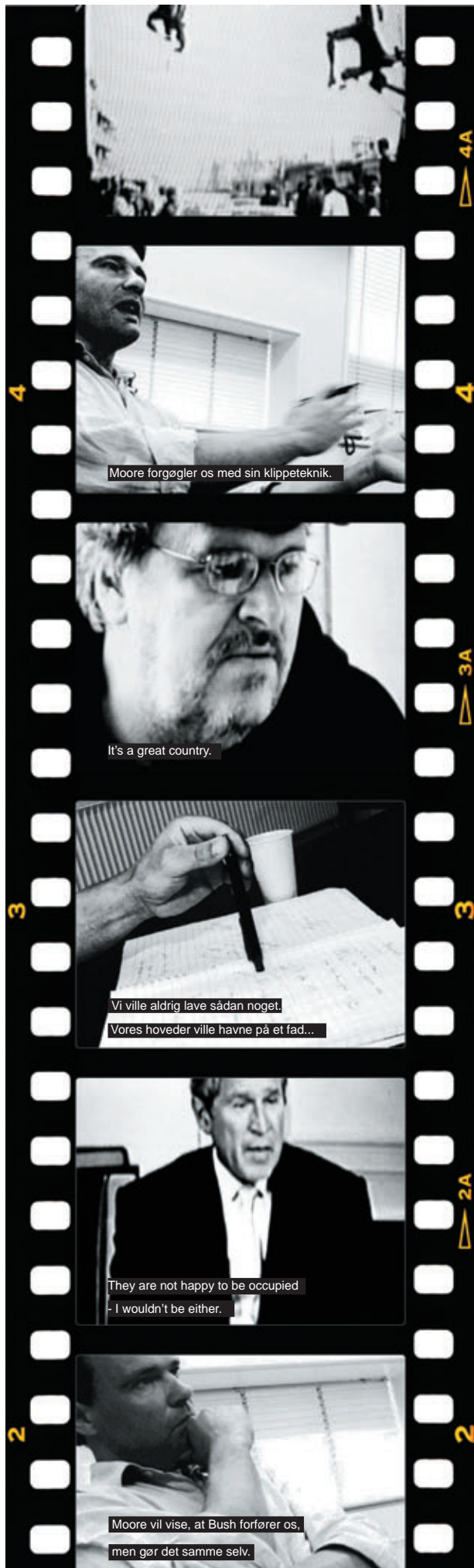
Som journalister kan vi ikke give køb på vores etik. Vi lever på vores troværdighed.»

Kritisk publikum øger kravene

Steen Jensen er dog ikke urolig for, at Moores film vil tage danskerne ved næsen.

»Danske seere er utrolig kritiske. Den almindelige seer er meget bedre til at gennemskue manipulation, end vi tror. De er trænede i at se tv, og det stiller større krav til vores journalistik. De fleste danskere, der ser denne film, kan godt se manipulationen. Om man så kan lide det, man ser, afhænger af ens politiske overbevisning.»

karenc@mail.djh.dk

KRITIK | Scener fra filmen »Fahrenheit 9/11» og kommentarer fra Steen Jensen, som er redaktør på DR-Dokumentar i Århus

MICHAEL MOORE

- ▶ Læs mere på www.michaelmoore.com, blandt andet om, hvad Michael Moore spiser til morgenmad, hvilken stat i USA han gerne vil have, at du deler valgmateriale ud i, og hvordan du kan tjekke hans kilder i filmen.
- ▶ På www.dogeatdogfilms.com kan du læse anmeldelser og købe hans film og bøger.
- ▶ Film: Bowling for Columbine, Roger and me, Pets or meat: The return to Flint, Canadian Bacon, The Big One
- ▶ Bøger: "Dude! Where's my country", "Stupid white men", "Downsize This! Random Threats from an Unarmed American", "Adventures in a TV nation"
- ▶ TV-serier: "The Awful Thruth", "TV Nation"

Tekst & foto | Lene Winther

BUNKER EXPLORER

"Jeg skrev en kritisk artikel om parlamentsvalget i 2000. Da den blev trykt, havde min redaktør ændret alt. Det var blevet til en ligegyldig historie om optælling af stemmer i stedet for en kritik af valget."

Bhinge Kwutege taler i hurtige, korte stød. Han er journalist på The Guardian, som er en af Tanzanias største privatejede aviser. Bhinge Kwutege er ikke hans rigtige navn. Få minutter efter de ovenstående ord falder, kradser han dækningspapir ned på en lap papir.

"Jeg foretrækker at være anonym. Du må ikke skrive mit rigtige navn," hvisker han let.

Anonyme kilder en masse

En forundring over avisartikler uden fokus, forbløffende få regeringskritiske artikler og en generøs brug af anonyme kilder har drevet mig ud ad en støvet grusvej seks kilometer fra storbyen Dar es Salaam, hvor The Guardian ligger. Den er blandt de mest læste engelsksprogede aviser i Dar es Salaam sammen med avisen Daily News.

En ensom colaautomat mellem to rækker grå, anonyme plasticstole udgør det sparsomme møblement i gæstemodtagelsen.

Jeg skal møde avisens reporter, 37-årige Bhinge Kwutege, for at få svar på, hvordan det er at være journalist i Tanzania.

Artikler censureres

"Redaktorerne er for venlige mod regeringen."

Bhinge Kwutege har snakket sig varm. Efter en halv times let snak om avisens profil læner han sig ind over bordet og forsøger at holde øjenkontakten, men blikket flakker over mod nyhedsredaktørens bord fem meter bag os. Interviewet skifter karakter.

Han fortæller om en gang i 2000, da han skulle dække parlamentsvalget. Valget skulle afholdes en søndag, og et imponerende antal mennesker var dukket op for at stemme. Men da dagen var omme, blev stemmesedlerne erklæret ugyldige. Valget skulle tages om næste søndag. Men kun få fik den information. Og afstanden til valgstedet var så stor, at det var umuligt for dem at komme igen.

"Historien blev bremset af redaktionen for at dække over regeringen. Den rigtige version har jeg gemt i mit arkiv. Jeg kan bevise, at de skrev en ændret historie," siger han, mens han forsøger at kontrollere sin ophidsede stemme.

Pressekonferencer med catering

"Jeg prøver at undgå at tage imod penge for at plante historier i avisen. Men de fleste andre gør

VISIONER | Journaliststuderende Tina Sebastian håber, at fremtidens journalister vil forholde sig mere kritisk til den tanzanianske regering. Hun er ikke, som mange andre kilder, bange for at lade sig fotografere.

Den tanzanianske vagthund er en ukendt race

Staten ejer ikke aviserne længere. Alligevel er der lang vej til kritisk journalistik i det sydøstafrikanske land Tanzania.

det," svarer Bhinge Kwutege på spørgsmålet, om der findes korruption i de tanzanianske medier. Han får en månedsløn på 312.000 tanzanianske schillings, hvilket svarer til omkring 1900 kroner. Det er tre gange så meget som en gennemsnitlig arbejder.

Bhinge Kwutege har ikke fået lønforhøjelse i otte år. Til gengæld er der mange muligheder for at udnytte de fordele, der er ved at være journalist.

"Til pressekonferencerne får vi tit gratis mad og drikke. Men jeg kan ikke huske, om jeg har fået penge for at komme til dem," forklarer han.

Vi sidder ved et lille bord i redaktionens store, mørke lokale. 12-13 travle reportere sidder side om side og klimper hastigt på computere så store og langsomme,

som man fandt dem i computerkælderen på en dansk folkeskole for ti år siden.

Learning by doing

"Journalistfaget er noget, jeg har lært ved at udføre det," forklarer Bhinge Kwutege, som har en bachelor i offentlig administration. Han er med sine otte år på The Guardian den, som har været der længst. The Guardian er ejet af den største mediekoncern i Tanzania, IPP Media, som også har tre radiostationer, tre tv-stationer og ti aviser i sin kreds.

Bhinge Kwutege er nystroget klædt på i en tæknappet mønstret skjorte stoppet ned i et par sorte løse lærredsbukser, der holdes oppe af et bredt, sort læderbælte. En kontrast til de løse, farverige

dragter der findes uden for redaktionens mure - den ellers seriøse frem og en kontrast til den blodfattige tilgang til stoffet i avisen.

"Det tager måneder at hive informationer ud af regeringen. Skal man have nogle dokumenter, skal det først godkendes af syv forskellige regeringskontorer. Det gider ingen vente på," forklarer Bhinge Kwutege om, hvorfor det regeringskritiske stof fylder så lidt i avisen.

Langsomt system

I 1995 holdt Tanzania sit første demokratiske valg siden 1970'erne. Før var der et socialistisk etpartistyre, hvor et tungt administrativt apparat gjorde det svært at få informationer.

Siden er det gået lidt fremad,

mener Bhinge Kwutege. I dag har landet et flerpartisystem, og Benjamin Mkapa har siden 1995 været præsident.

Anonyme kilder

"Folk er bange for at få deres navn i avisen. De tror, de mister jobbet, vennerne, alt. Derfor skal man være stille," forklarer Bhinge Kwutege. Han kigger med et indforstået blik, da samtalen falder på de mange anonyme kilder, der findes i avisen.

Kameraet i min taske får ikke lov til at komme op.

"Ingen billeder," siger han undskyldende, hvorefter han spørger til de journalistiske forhold i Danmark.

"Har I brug for en Tanzania-korrespondent i Danmark?"

Håb om forbedring

Visioner og håb om en bedre journalistik findes et par kilometer fra The Guardians redaktion. Her holder *School of Journalism, Dar es Salaam* til. Skolen hører under universitetet i Dar es Salaam.

"Det er ofte lige så fordummende at læse avisen, som det er at læse de gule sider i telefonbogen", siger Tina Sebastian, som er tredsårstuderende på journalistuddannelsen.

Hun mener, at det bliver svært for de 60 studerende på School of Journalism at finde et job, for ingen har lyst til at betale for det journalistiske håndværk.

"I Tanzania skal journalister være billig arbejdskraft, og derfor er kun få uddan nede. De ved ikke, hvad en vinkel er. De kritiserer ikke regeringen eller er kritiske overfor deres kilder. Og for at tjene penge til overlevelse tager de imod bestikkelse."

Tina Sebastian tror, at det største problem for journalistikken er uvidenhed.

"Folk ved ikke, hvad det vil sige at have en fri, kritisk presse. Mit ideal er, at der kommer flere medier, som er fri af regeringen. Vi er først lige begyndt. En dag vil vi gøre det bedre."

winther@mail.djh.dk

TANZANIA

- ▶ Indbyggere: ca. 36 mil.
- ▶ Gennemsnitlig levealder: 46 år
- ▶ Religion: 30% kristne. 35% muslimer. 35% naturreligioner.
- ▶ Præsident: Benjamin Mkapa
- ▶ Indbyggere i Dar es Salaam: ca. 3 mil.
- ▶ Tanzania er et af verdens fattigste lande. 36% lever under fattigdomsgrensen.

ANNONCE

HUSK !!!
 - OK BAGEFTER ER DER FEST!
 GENERAFORSAMLING I KAJ
 D. 2. OKT. KL. 13⁰⁰
 + VALG AF NY FORMAND & KATSERER
 + UDDDELING AF KRAVLING
 + SPÆNDENDE FOREDRAG
 TILMELDING: KAJ@MAIL.DJH.DK
 GRATIS MIDDAGS PRAETIEMENTER & TRANSPORT TIL

PRESE
 Dansk Journalistforbund
 31. aug. 2004
 København H
 (A-F)
 (01-04)
 Billet 1 uge

Tekst | Adam Dyrvig Tatt Foto | Søren Østerlyngen (t.v. & t.h.) og privatfoto (midten)

REJSEBREV

Afghanistan, Afghanistan – hvad skete der med dig?

Medierne beretter ikke længere – krigen er jo slut. Afghanistan er et brændpunkt, ingen gider tage til. Det er en god mulighed for en journaliststuderende.

Hvad er Afghanistan i dag? Vi hører intet til talebanerne længere, for de bor i huler, hvor de ikke har telefon. Hvad skete der forresten med de store buddhafigurer i Bamyian-dalen, som blev hele Vestens kulturarv og efterfølgende forargelse, da talebanerne valgte at sprænge dem ud af historiens sammenhæng?

For bare fire år siden var landet en knyttneve i ansigtet på amerikanerne, indbegrebet af verdens onde – homeland of Osama Bin Laden.

Jeg undrer mig, for landet står fadder til de fleste argumenter, som i dag udgør det mantra, vi under ét kalder krigen mod terror.

Denne højstemte undren, som bare lå og flød i et af min hjernes bagerste lokaler, fik pludselig en rejsekammerat en dag i marts.

Jeg ville gøre noget, så jeg følte, at jeg bidrog til min egen uddannelse, og da slog det mig pludselig, at Afghanistan var et brændpunkt, som i medierne var udrændt på

grund af Irak-krigens tiltrækkende ildkraft.

Jeg kontaktede "Danish Demining Group" i København og spurgte, om det var muligt at bo hos dem i Kabul. Fem minutter senere vidste jeg, at jeg skulle til Afghanistan i en måned. Herefter skulle jeg bare have visum til Pakistan, og indtil afrejsen 1. juli måtte

jeg prøve at skitsere, hvad det var, jeg ville skrive om.

Jeg var irriteret over, at mediernes fokus for det meste kun handlede om krigen i landet, mens man ikke længere hørte om det enorme arbejde, der følger efter en krig. Det arbejde er efter min mening langt mere prisværdigt og interessant end togter over

en tør ørken, for når vi gerne vil legitimere krigen, så tænker vi på kvinderne indespærret i burkaer og halshugninger af de forelskede. Men hvad skete der så med dem, fik de et bedre liv, var det hele krigen værd?

Alle mine antagelser – var de turen værd? Det meste handlede jo om, at jeg ville bevise over for

mig selv, at jeg kan de ting, jeg vil. Det lykkedes igen, med en usigelig spændende tur, og vigtigst af alt fik jeg besvaret det spørgsmål, som John Cale synger: Afghanistan Afghanistan - whatever happened to you?

adam@mail.djh.dk

Tekst | Mikkel Damgaard & Søren Bjørn-Hansen Foto Thomas Lekfeldt

MAC-MUSEUM

Da Vinci ville have valgt Mac

...og sådan en her; originalemballagen til en Newton. Den er jo simpelthen så sej."

Det minder lidt om en loge. Hvem ellers spiller Missile Launch på deres Apple II Europlus fra 1979? Put that in your pipe and smoke it, Bill Gates!

"Apple har jo aldrig lavet en maskine, hvor skærmen vender på højkant."

"Har Apple aldrig lavet en maskine med højkantskærm!?"

"Tænker du på Newton, eller hvad?"

"2CX med højkantskærm, den har du vist glemt."

"Nåh, ja. PIS!"

Diskussionen finder sted på Apple-udstillingen i Charles Babbage-bygningen, som er opkaldt efter opfinderen af den første mekaniske regnemaskine. Inde i det kunstige tussmørke gemmer der sig to mænd. I brystet på dem begge banker det glødende, regnbuefarvede homoæble; brandet for verdens eneste alternativ til massepc'en: Mac'en.

De to mænd har lavet en udstilling. En udstilling der krænger dette æble af ren kærlighed ud for at vise verden, hvor sej Apple i virkeligheden er.

Liebhaber-nørder

Danmark fik Apple-udstillingen i maj i år. Inden udstillingen blev åbnet for offentligheden, havde de

to originaler, Jens og Jonas, samlet på mac-maskiner i fem år. Men

det er ikke kun de elektroniske komponenter, der interesserer.

"Det er jo næsten pappet, der er det sejeste," siger Jens Hofman og nikker over mod Jonas Petersen, der står og fægter med en 20 år gammel papkasse med bøsseæblet frejdigt stemplet på siden.

"Når de nye Macs kommer, er der folk, der tager billeder af den nye emballage og lægger dem ud på nettet.

Det er et spørgsmål om timer efter, så kan man se billederne af miraklet" siger Jonas med et henført smil.

Printpladen mangler

Selve udstillingen syner ikke af meget: To glasmontrer, den ene med de ældste Apple-computere, den anden med forskellige kuriositeter. Det, der rykker, er lageret i kælderen, der emmer af lagret menneskesved og ældet elektronik; Mac-folkets mekka, et mausoleum til æblets ære proppet

med 250 ældgamle macs. Jens og Jonas egentlige hjem og værested med en hel væg tapetseret med 54 originale Macintosh 1, årgang '84.

Det er altså her, det begynder at blive helt fucked up. De to har samlet computerne siden 99, og da Jonas for nylig skulle flytte ud af sit kollegieværelse, blev der bare ved med at vælte Apple-maskiner ud af det 9 kvadratmeter lille værelse. 28 styk havde han levet og åndet op ad i flere år. Og med glæde.

Fremme i skoene eller røven i vandskorpen?

Hvorfor er det så lige, at Apple er så fed? Jo, Apple har altid været på forkant, hvis man spørger de to kældermennesker. Apples altdominerende direktør, Steve Jobs, udtalte i 1983 i forbindelse med lanceringen af Apples tredje computer "Lisa", den første computer med mus og harddisk:

"We're going to blow IBM

away. There's nothing they can do when this computer comes out. This is so revolutionary, it's incredible."

Men verden var ikke klar til revolutionen, og Apple måtte grave et kæmpestort hul i ørkenen i Utah for at komme af med tusindvis af overskydende Lisa-maskiner. Syv år efter kom Microsoft Windows 3.0, som stort set ikke afveg fra Apples brugerflade på det tidspunkt. Selvom Apple fortsat har udviklet både design og styresystemer, foretrækker duoen stadig dem, som kom frem i midten af halvfemserne.

"OS 7.1 er fedest, fordi det er et sweetspot mellem brugervenlighed og funktionalitet," mener Jens Hofman.

Der er fandme ikke nogen, der bruger Windows 95 mere. Eller 3.11, for den sags skyld. Bare lige for sammenligningen.

mikkeld@mail.djh.dk
soeren@mail.djh.dk

FORBRUGER

Tip | Redaktionen

FORBRUGERTIPS

Fem messengers i ét

Trillian - the ultimate chat program

IRRITERENDE at der ikke findes ét enkelt messenger-program, men en håndfuld forskellige. Og endnu mere irriterende, at folk ikke kan finde ud af at bruge det samme. Det er der råd for: Trillian samler alle de forskellige messengers i ét program: MSN, ICQ, Yahoo og de i Danmark mindre kendte IRC og AIM. Langt de fleste bruger ICQ og MSN, og i stedet for at skulle køre med begge programmer åbne på en gang, kan man samle alle sine kontakter i Trillian og holde sig online med venner og bekendte. Desværre findes der endnu kun en Windows-version, så Mac-brugerne må fortsat køre med flere åbne vinduer. Nem og overskuelig brugerflade, let at installere - og ganske gratis.

www.trillian.cc

Telefonen som diktafon

Hvis du har en mobiltelefon, der kan optage voice memos, kan den sandsynligvis også optage dine samtaler - og dermed telefoninterviews. Det er besværligt

at holde telefonen til øret med den ene hånd og transkribere med den anden, og med et lille program, der hedder Nokia Multimedia Player kan man afspille lydfileerne - og ikke mindst spole i dem fra computeren, som de kan overføres til via Bluetooth eller infrarød port. Programmet virker med lydfile fra Nokia- og SonyEricsson-telefoner; muligvis også andre (filformatet hedder .amr). Gratis.

<http://www.nokia.com/nokia/0,,5371,00.html>

InfoMedia hjemmefra

Kom til BeerBash i det lille auditorium fredag d. 10., hvor it-tjenesten og Biblioteket præsenterer fjernadgang til InfoMedia og giver gratis fadøl.

afdelinger.djh.dk/itafdeling

Har du et godt tip? Send en mail til ib@mail.djh.dk.

Tekst | Line Christensen Foto | privatfoto

INSPIRATOR

Teksterne er nøgne

Forfatter Boris Boll-Johansen prøver noget nyt og eksperimenterende indenfor litteraturen; hvermandag.dk er et litterært e-mail-projekt, som hver mandag leverer en ny litterær tekst af en dansk forfatter - kendt eller ukendt - direkte i din inbox.

Hvad fik dig til at starte hvermandag.dk?

Jeg ville prøve at viderebringe litteraturen på en anderledes måde og startede projektet "Små Breve", hvor mine egne tekster blev sendt ud til interesserede via e-mail. Efter et halvt år stoppede jeg - med blødende hjerte. Der var 400 abonnenter, men jeg syntes, at projektet havde kørt længe nok. Mange af læserne gav udtryk for, at de savnede teksterne, så jeg valgte at fortsætte alligevel - bare med andre forfattere end mig selv.

Hvilken indflydelse har det på teksterne, at de sendes via mail?

Teksterne er mere nøgne i e-mail-miljøet. De har ikke bogens pondus til at indramme sig og give seriositet. I en bog er der en indholdsfortegnelse. Ved at få tilsendt tekster via mail er der ikke mulighed for at slå op og vide, hvad man får. På den måde udnytter jeg hastigheden i mediet.

Det er nyt, at teksterne skal begå sig i den her type miljø. Modtagerne får en litterær tekst sammen med måske tyve spam-mails. Det er spændende, om det her e-mail-projekt kan afføde en helt ny genre.

Hvordan udvælger du forfatterne?

Jeg vælger enten nogle, jeg kender, kommer i tanke om eller har fået anbefalet. Ideen er at veksle lidt mellem kendte og mindre kendte. Christina Hesselholdt var eksempelvis fin at få med, fordi hun er en anerkendt forfatter. Hun kan kaste glans over foretagendet.

Hvor finder du inspiration til dit eget sprog?

Jeg finder inspiration i talesproget. I alle små vendinger, som folk går og siger. Jeg kan bruge gadesproget og rap-lyrik i mine egne rim og remser.

Hvad er godt sprog?

Jeg kan godt lide det eksperimenterende. At man lader gehøret og rytmen styre. For mig er sætningernes gang vigtigere end det faktuelle. Det er poesien, der tæller.

En levende fod

En pornografisk film med thaipiger og tyske mænd med brune cykelstyrsoverskæg, hvor kameraet kom for skade (i hvert fald bevægede det sig i et ryk bort igen) at vise den ene piges fod, beskidt og med hård hud, sandsynligvis havde hun aldrig i hele sit liv haft sko på, foden stak ud fra sengen, og lige som kvindeføden i Balzacs »Det ukendte mesterværk« står frem i maleriet som det eneste identificerbare i et virvar af penselsstrøg, »en yndig fod, en levende fod« i et kaos af farve, for det er, hvad resten af malerens model er blevet til, virvar og uform, »en art formløs tåge«, så stak thaipigens fod ud fra sengen som det eneste virkelige i det opstyltede sceneri; den fattigdom, som havde anbragt hende i sengen.

Christina Hesselholdt

(uddrag af en »Hver Mandag«-tekst)

Hvad er dit råd til os journaliststuderende?

Eksperimenter dog noget mere! Gå nye veje. I skal prøve at bryde med håndværket. I skal turde vende skemaet på hovedet. I stedet for altid at skrive det mest interessante først, så start med det mindst interessante.

Hvad kan irritere dig ved journalisters sprog?

Hvis journalister bliver alt for poetiske, kan det være ulideligt. Vejret er blevet beskrevet poetisk så mange gange, at det bliver anstrengende at læse. Journalister har et oplysningsrænde, og så er det alligevel vigtigere, at journalister holder sig til det, de er bedst til.

linec@mail.djh.dk

FAKTABOKS

- Hvermandag.dk har omkring 1500 abonnenter. Det er foreløbigt gratis at tilmelde sig. Du tilmelder dig ved at gå ind på www.hvermandag.dk og angive din e-mail-adresse.
- Boris Boll-Johansen
Udgivelser: Romanerne "Kvik" og "Solsorten i mit våben" og børnebogen "Sindssygt langt ude - københavnske godnathistorier".
Startede e-mail-projektet "Små Breve" med egne tekster, som nu er blevet til hvermandag.dk

Tekst | Anders Kanberg

BOGANMELDELSE

Historier i cyberspace

Titel: Den Digitale Fortæller - Multimedie som oplevelse, forfatter: Bjarke Myrthu, udg.: 2004, forlag: CFJE

"Det er ikke primært en bog for journalister, men en bog for fortællere". Forordet slår brodet stort op. For betegnelse "fortællere" dækker vel alt fra journalister og forfattere til Fru Jensen, der udveksler bageopskrifter med sin nabo over hegnet i kolonihaven. Den rutinerede computerbruger har nok vanskeligt ved at forestille sig sidstnævnte i rollen som den "digitale fortæller".

Bogen bygger langsomt og

grundigt op mod kernen med en lang historisk gennemgang. Umiddelbart er det rart at få nogle væsentlige begreber på plads, men meget er forhåndsviden, og en del læsere vil nok forsøge at springe afsnit over med stor fare for, at vigtige afsnit eller pudsige baggrundsinformationer går tabt. Det er altså ikke et opslagsværk, vi her har med at gøre.

I kølvandet på den lidt langsomme start følger en gennemgang af fortællingen. Den grundlæggende fortælling, fortællings udvikling og endelig

den multimedieske fortællings uovertrufne muligheder. Og det er her bogen virkelig har sin styrke. Læseren bliver båret på hænder og fødder gennem fortællings univers. Igen er en stor del af indholdet basal viden for os journalister, men gennemgangen flyder hurtigt fra det basale til det fundamentale, som vi ikke tager skade af at få gentaget. Videre til det geniale i form af eksempler på multimediets fortælletekniske virkemidler, som kan hentes på det website, der hører til bogen. Mange af dem er klasseeksem-

pler! Ind i en gennemgang af "den digitale fortællers" værktøjer, programmerne og hjælpen til at idéerne kan udfolde sig online. Afslutningsvis bliver vi løftet op i en nøje planlagt svævetur gennem tilblivelsen af en digital fortælling. Detaljerne er måske lidt rigelige, men det er rart at se anvendeligheden i noget af den baggrundsviden og tekniske forståelse, vi har tilegnet os bogen igennem.

"Den digitale fortæller" stiller temmelig store krav til læserens computerfærdigheder, hvorfor Fru Jensen formentlig bliver

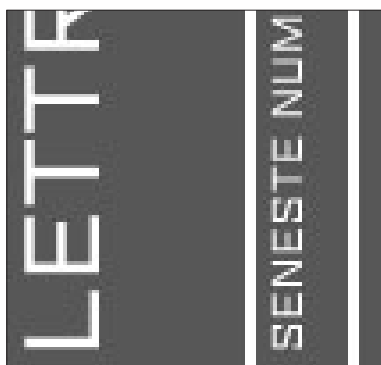
koblet af fra starten. Endvidere er det en bog, man læser ved sin computer, da siderne er spækkede med henvisninger til websites, der er essentielle for forståelsen.

Den nørdede læser og journalisten, der er stillet en opgave, får bestemt indsigt i "den digitale fortællers" univers. Vi andre har nok ikke tålmodighed til at læse den fra ende til anden, selvom bogen egentlig fortjener det.

kanber@mail.djh.dk

Tekst | Otto Lerche

MAGASINMELDELSE

Europas kulturmagasinet

Navn: Lettre Internationale, oplag: 1300, 4 årlige udgivelser, udkom første gang i september 2003, Dansk redaktion i København

Magasinet Lettre Internationale betegner sig selv som Europas kulturmagasinet. Og det med rette. Den danske version har søsterredaktioner i Berlin, Madrid, Rom, Paris, Budapest, Bukarest, Skopje og Sofia, og i kolofonen til sommerens udgave finder læseren blandt andre Jean-Luc Nancy, som er fransk filosof, Ali Ahmed Sa'ïd, syrisk digter og danske Peter

Laugesen, som er forfatter. Et galleri som i profession, uddannelse og udtryk bryder med traditionerne i dansk presse. "Lettre er ment som et supplement til dagspressen. Vi bringer mere uddybende reportager og essays. I stedet for nyhedsværdien lægger vi mere vægt på det personlige udtryk og den litterære værdi," fortæller redaktør Andreas Harbsmeier.

Netop den personlige stil stikker frem, når man læser Lettre. En artikel i det nyeste

nummer handler om optagelse af de nye EU-lande, og forfatteren fortæller fra den lille by i Litauen, Marijampolė, hvor borgere fra Øst og Vest mødes for at handle brugte biler. Man kunne spørge sig selv – og Andreas Harbsmeier – hvem der vil læse 15.000 anslag om en brugtbil-bazar i Litauen. Men artiklen er ikke kun beretningen om Østeuropas største bilbazar, den er et billede på den udveksling af penge, varer, tjensteydelser, politik og etik etcetera, der foregår mellem de

nye og de gamle EU-lande.

Lettre er ikke blot eksperimenterende i sin vinkling af artikler; det eksperimenterer også med sproget. Faktisk balancerer mange af artiklerne i grænselandet mellem det lyriske og det uforståelige, og magasinet minder med sit høje litoral og lange artikler om danske Weekendavisen. Og så alligevel ikke. Weekendavisens tilnærmelsesvis aktualitet findes nemlig ikke tilsvarende i Lettre, som med en deadline

fire gange om året anskuer virkeligheden i et endnu mere langsigtet perspektiv. "Hvis man ser på det generelle billede, er MetroXpress jo Danmarks største avis. Den har meget korte, sensationsprægede artikler og vægter nyheder højt. Vi vil gerne give læserne et alternativ," siger Andreas Harbsmeier.

lerche@mail.djh.dk

Tip | Redaktionen

FORBRUGERTIPS

Hold styr på dine kilder

Plaxo Contacts. Tænk at have en privatsekretær – bare til at holde styr på dine kontakter. Opdatere e-mailadresser og telefonnumre, minde dig om fødselsdage og give dig besked, hvis nogen er flyttet. Det kan Plaxo. Du kan enten bruge det

på nettet eller installere det på computeren, hvor det integrerer sig i Microsoft Outlook. Et tryk på en knap, og man har bedt Plaxo opdatere alle sine kontakter, hvorefter det sender en mail med et skema ud til kontakterne på ens liste, og når

folk så småt begynder at svare, opdaterer Plaxo automatisk kontakterne både i Outlook og på nettet med e-mailadresse, adresse, telefon, fødselsdag osv. Dødsdømt og helt gratis..

www.plaxo.com

Tekst | Otto Lerche Foto | Kristian Brasen

FREDAGSBAR

Hang the DJ

DJH har to kulturelle mastodonter; Fodboldholdet FC Åben Modus og Fredagsbarens Hang the DJ. I dette nummer er der intet nyt fra fodboldens verden, men Illustreret Bunker erklærer Hang the DJ's fortsatte eksistens og indleder en ny sæson med musiske kvali-varer.

Første DJ-set tripper på trappen for at indtage kælderens. 1 september og oktober bliver der tale om 2 gange 2 og 1 gange en 1 kendte ansigter; når duoen Lars og Jacob, duoen Karen og Rille og solisten Martin kommer på besøg.

Send - eller smid, som de også er begyndt at gøre - en mail til lerche@mail.djh.dk

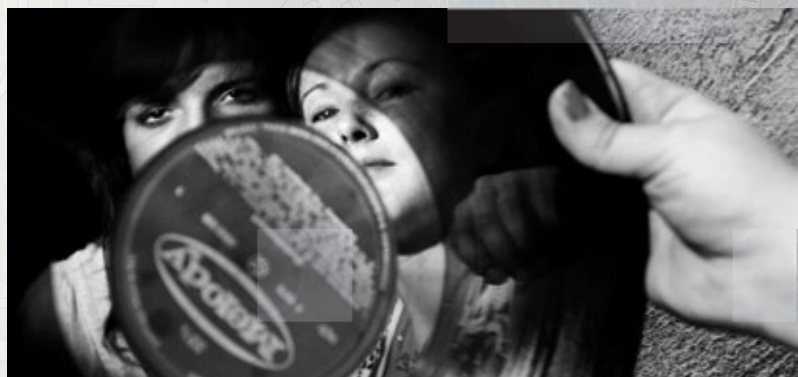
Fredag 10. sep.

"Vi er jo kendt for at spille hip-hop. Folk kender vores stil."

Efter en lytterstorm fra Nellyfans overvejede Karen og Rille at gå mainstream, men det droppede pigerne igen.

"Vi er nødt til at være tro mod vores stil," siger Rille og kigger på Karen.

"Year, jeg mac'er, hvis vi går mainstream. Det bliver Dilated People, Jurassic 5 og Beatnuts."

Fredag 24. sep.

Taj Mahal, The Smiths, Motorpsycho, The Yardbird. Martins kuffert er pakket med plader fra dengang, han kun var et rocket glimt i sin fars øjne. Nu rocker Martin selv, og han har blandet sit musikalske solvtøj med nyere navne som Interpol og Franz Ferdinand.

Fredag 15. okt.

Denne fredag ruller Lars Jensen sine hjul af stål ned ad trappen til vores fredagsbar, og med sig har han Jacob Bogh fra studenterradioen.

"Vi spiller funky house og disco, hvor folk skal kunne sidde og snakke samtidig med, at andre kan danse," siger Lars, som tilføjer det århusianske musikliv et strejf af Falster.

"Vi kører et natklubsprojekt i Nakskov, hvor vi skaber et alternativ til det falsterianske natteliv. Der er fulde huse hver gang."

Lars lover en vellykket integration af Falsters housesucces.

Tekst | Mille Marie Christensen

BUNKER-KALENDER

Anders Fogh Rasmussen besøger DJH

27. september kl. 15, Frøberts Auditorium. Arrangør: KaJs skolegruppe. Gratis adgang.

KaJs generalforsamling

25. september, Frøberts Auditorium, DJH. Arrangør: KaJ. Gratis adgang.

Onsdagsforelæsning på Medievidenskab

14 september, kl. 13.15 - 16.00 Benjamin 122, Åbogade 34, 8200 Århus N

Fredagsforelæsning på Informationsvidenskab

17 september, kl. 14.00 - 16.00 Auditorium 138, Helsingforsgade 8, 8200.

Se forelæser, emne og kommende forelæsninger på Institut for Informations- og Medievidenskab på www.imv.au.dk/foredrag/fredagsforelaesninger

Tidl. CBS News Director Harry Fuller om "Newsroom Management"

21. september kl. 15.30-18.00 Danmarks Journalisthøjskole

Gør danske TV-nyhedsreportere og deres chefer brug af alle deres muligheder? Læs mere og tilmeld dig på www.cfe.dk. Pris: 350 kr. Arrangør: CFJE.

Nordisk Litteratur Festival

3. oktober Musikcafeen, Mejlgade 53, 8000 Århus C. Læs mere på www.musikcafeen.dk

'Fahrenheit 9/11'

Michael Moores kontroversielle film om bl.a. 11. september og krigen i Irak. Øst for Paradis, Paradisgade 7, 8000 Århus C, www.paradisbio.dk. Læs om filmen s. 15.

'Elephant'

Gus Van Sants film om massakren på Columbine High. Øst for Paradis, Paradisgade 7, 8000 Århus C, www.paradisbio.dk

'Kongekabale'

Ny dansk film baseret på Niels Krause-Kjærs roman af samme navn. Premiere d. 1 oktober. Læs portrættet af Niels Krause-Kjær s. 10.

StoryBazaar

28. september kl. 20.00 - 22.00 Katapult Teatret, Rosensgade 11, 8000. Pris: 70 kr.

StoryBazaar er en fortæller-cafe, hvor du kan læne dig tilbage, slå ørerne ud og blive forført - ind i historierne magiske verden af Danmarks absolut førende historiefortællere. Arrangementet har i forvejen kørt med stor succes på Comedy Zoo i København. Medvirkende tæller blandt andet: Rune T. Kidde, Viggja Bro og Carl Quist Møller. Der er planlagt fortælleaftner i StoryBazaar frem til 14. december på Katapult.

Se datoer og flere medvirkende på www.katapult.dk

Vidensfestival - hjerner og hjerter

25. september - 2. oktober. Studentarhus Aarhus Toldboden, Nordhavngade 1-3, 8000.

Vidensfestival er debat, foredrag, dans og sang. Kendte og mindre kendte debattører, samfundsrevsere og erhvervsledere diskuterer emner som identitet, danskhed, viden og sandhed. Vidensfestivalens mission er at skabe debat og sætte et provokerende og anderledes fokus på en række relevante samfundsproblematikker. Foredragsholderne er bl.a. Uffe Elbæk (leder af KaosPiloterne), Anne Knudsen (Chefredaktør, Weekendavisen), Erik Meier Carlsen (Chefredaktør, BT), Clement Kjærsgaard (Chefredaktør, RÆSON) og Madeleine Røn Juul (Teaterchef, Aarhus Teater).

Alle arrangementer er gratis for medlemmer af Studentarhus Århus. Se hele programmet og bliv gratis medlem af Studentarhus Århus: www.studenterhusaarhus.dk

Toplederforedrag: Stine Bosse, adm. direktør i Tryg og koncernechef for TrygVesta

30. september, kl. 15.00 Handelshøjskolen

Foredraget er det første i rækken af toplederforedrag på Handelshøjskolen. Se kommende toplederforedrag på www.studenterlauget.dk

Bidrag til kalender modtages gerne på ib@mail.djh.dk

DEBAT

Debat | Didde Elnif, 3. semester, næstformand i Kaj og medlem af studiegruppen Illustration | boy got skills

ENGAGEMENT

Læreren er dum!

Det siger rygtet i Fredagsbaren i hvert fald.

Det er overraskende hvor mange undervisere, der, hvis man lytter til sladderer sidst på eftermiddagen fredag, er inkompetente skvaddernakker, der aldrig burde have sat deres ben (som undervisere) på en videregående uddannelse.

Men læser man jeres evalueringer af forløbene, så virker alt, som fryd og gammen. Der er noget, der ikke

hænger sammen.

I studienævnet gennemgår vi alle evalueringerne, og hvis der er noget, der tyder på, at der har været noget galt i et forløb, for eksempel at undervisningsmaterialet har været på pixibogs-niveau, eller at underviseren har været det, så bliver der taget hånd om problemet. Koordinatoren for forløbet får at vide, at der skal ske ændringer – og de sker faktisk for det meste. Man kan i hvert fald ikke

læse ud af jeres evalueringer, at de

“ Hvis underviserne er fulde, dumme eller inkompetente, så strø endelig om jer med 1- og 2-taller. ”

ikke sker.

Og så længe underviserne får ”karakterer”, der ligger over tre, hvilket stort set alle gør, så er I tilfredse, og vi, der sidder som studerende i studienævnet, har derfor ingen restriktionsmuligheder. Lige meget hvad, I i øvrigt siger, når I står i kantinen, i bussen eller i Fredagsbaren. Sådan er reglerne.

Så, hvis læreren virkelig er så dum, som rygtet siger, så vil jeg hermed opfordre jer til at skrive det i jeres evalueringer. Hvis underviserne er

fulde, dumme eller inkompetente, så strø endelig om jer med 1- og 2-taller. Ellers sker der ikke nogen forandring.

Men jeg håber, at I er ligeså glade for at gå på DJH, som jeres evalueringer siger, oftest ligger de på 3-4. Det vil sige, at I i det store og hele er ”tilfredse” til ”meget tilfredse”.

elnif@mail.djh.dk

Debat | Morten Terp, 7. semester

ENGAGEMENT

Åbne døre på DJH?

Dørene til bestyrelsesmøder på landets universiteter er netop blevet åbnet efter et møde mellem videnskabsministeren og universitetsformændene. Hvorfor så ikke på Danmarks Journalisthøjskole? Det spørgsmål har jeg stillet Kim Minke og undervisningsminister Ulla Tørnæs.

I skrivende stund har Kim Minke svaret, at spørgsmålet bliver taget op på det kommende bestyrelsesmøde i september. Ulla Tørnæs har endnu ikke svaret.

For mig er det klart: Selvfølgelig skal dørene åbnes på DJH.

De studerende vil få et større indblik i beslutningsprocesserne på DJH. Ikke mindst vil skolebladene have mulighed for at lave en tættere dækning af bestyrelsens

arbejde end tilfældet er i dag. Desuden vil det uden tvivl øge de studerendes forståelse af og interesse

“ Ikke mindst vil skolebladet have mulighed for at lave en tættere dækning af bestyrelsens arbejde ”

i, hvilken vej DJH skal gå, hvis de kan følge debatterne.

Som det er nu, ligger skolens bestyrelsesarbejde meget fjernt

for de fleste studerende. Jo, godt nok har de studerende allerede en repræsentant i bestyrelsen, men vedkommende er personligt valgt og vil i sagens natur altid have en bestemt indstilling til og udlægning af tingene.

Så det er ikke et væsentligt argument for at opretholde lukkede døre.

Selvfølgelig skal dørene kunne lukkes ved behandling af personspørgsmål, men helt grundlæggende bør de være åbne. Og jeg ser frem til, at skolens bestyrelse tager en grundig diskussion på næste møde bag lukkede døre for forhåbentlig sidste gang.

mote@mail.djh.dk

Debat | Sanne Juul Andersen, 1. semester

REFLEKSION

Selvrøvet er velrøvet

Gang på gang sker det for mig. Jeg dummer mig. Jeg besidder en næsten overjordisk evne til at sige og gøre de forkerte ting på de forkerte tidspunkter. Jeg hælder øl ud over dig i fredagsbaren og trækker med garanti et imponerende slør af snuset toiletteppe efter mig til stor morskab for dig og resten af selskabet.

Men ved du hvad, kære medstuderende? Jeg er ligeglad! Det rager mig også ganske langsomt, om jeg skulle komme til at skrive verdens dårligste historie. Jeg har ikke i sinde at snige mig langs væggene på grund af dine og andres meninger om mig og mine evner. Næh nej – jeg vil gå med oprejst pande og være stolt af mine fejl.

Min jomfrurejse udi journalistikkens verden bliver garanteret heller ikke uden knubs, men i stedet for at ærgre mig og krumme tæer over min uvidenhed, vil jeg lade kritikken sive ind i de fineste hjernelommer og gemme den til senere brug.

Selvhojtidelighed er ikke et fint karaktertræk i mit univers. Det skal være i orden at tosse lidt rundt til tider. Lægger man blot janteloven til side og husker på, at intet spørgsmål er for dumt, så skal man nok komme over sin angst for at udlevere sig selv og blive til grin.

Lær af dine fejl - og lev med dem!

sannejuul@mail.djh.dk

Debat | Anders Christiansen | Uffe Jørgensen | Kristian Hedegaard

KLUMME

Om at dumpe førsteårsprojektet

Vinkel:

Vi vil fortælle, at det ikke er verdens undergang at dumpe. Det vil vi fortælle, fordi førsteårsprojektet er blevet et underligt monster, som mange studerende frygter.

Relevans:

De studerende skal vide, at det ikke er verdens undergang at dumpe førsteårsprojektet. Vi vil prøve at afhjælpe de studerendes nervositet og usikkerhed.

Medie og målgruppe:

Mediet er Illustreret Bunker. Målgruppen er studerende på andet semester, som skriver udredende artikler.

Proces:

"Ja, vi har valgt at give dig fem."

Det, der skulle have været starten på en suveræn, og længe ventet, sommerferie, blev pludselig til to ekstra uger i bunkeren.

Dagene derpå var helvede. Havregrynene kunne ikke spises, det var svært at sove, planer om studieskift blev lagt, og en pop-up-reklame fra SAS om en rejse til New York var nær blevet en flugtvej.

Efter en weekend, hvor vi følte os som æslet fra Peter Plys, sad vi mandag igen blandt alle de andre tabere og hørte på en peptalk om reeksamen, der mest af alt mindede om et møde i AA.

"Hej, jeg hedder Flemming Fiol, og jeg dumpede, fordi... Jeg har nu været dumpet i tre døgn."

Motivation var en by langt, langt væk fra Århus, men det var på den anden side rart at kunne spejle sig i de andres groggy ansigter. Især blev sorgen mindre, da vi så, at der blandt de dumpede også var folk, der normalt blev betragtet som kvikke hoveder.

Vi tre indtog lokale 206, hvor vi arbejdede som en lille redaktion. Papirerne flød, tavlen blev et uundværligt sted for strøtanker og daglige mål, og kaffe og rundstykker blandet med mavegas var årsagen til den usædvanlige lugt. 14 dage på hotel uden pension.

Tanker om DJHere på stranden, til grillfester og på Roskilde Festival i øsende regnvej, gjorde os skadefro - og kampen med Excel, kilder og lovtækster mindre ubærlig. Samtidig benyttede vi enhver lejlighed til at skråle med på Radio 2's behagelige favoritter.

Vi kendte processen, fordi vi havde været til ordinær eksamen. Det gav en form for ro. Monsteret virkede ikke længere så slemt og fremmed. Ud fra vores fælles oplevelser fik vi dannet et billede af, hvordan sådan en skide eksamen skulle skæres.

For helvede. Tænk lige over det. 14 dage til at producere én artikel. De, der har haft nyhedsforløb ved, at der kan produceres mange artikler på én dag.

Det har vi lært:

Det er en myte, at førsteårsprojektet er alt eller intet. Vi skal ikke lægge skjul på, at vi mere end gerne ville have bestået første gang, men det utrolige er, at vi har oplevet, at verden stadig står dagen derpå.

Vi tror selv, vi har haft godt af at falde igennem. Vi blev nødt til at stramme ballerne og lægge flid i vores produkt. Arbejdet bar frugt. Tilsammen sprang vores karakter fra 15 til 25. Men vi har også oplevet en kolossal støtte fra alle omkring os. Uanset om vi havde behov for en skulder eller noget feedback, var selv kammeraterne på Roskilde klar til at hjælpe. Uden støtte fra alle jer til alle os var det aldrig gået. TAK, DANMARK. TAK

anslag: 2972

dumpet@hotmail.com

GODE RÅD

- ▶ arbejd på skolen i små grupper
- ▶ grin, syng og bøvns i ét væk
- ▶ skid på om din historie er spændende
- ▶ diskuter din historie med alt og alle
- ▶ lav dagsordener dag for dag
- ▶ ring i dag
- ▶ husk der er mange store personligheder, der er dumpet før
- ▶ aflever første gang – det gavner dig i anden omgang

Debat | Michael Wichmann, 3.sem.

ENGAGEMENT

Hvor er lysten til at være journalist?

Lad mig sige det, som det er. Ansvarsfølelsen hos de studerende på DJH mangler. Når gruppearbejdet fylder så meget på de enkelte forløb, bør de studerende udvise større engagement. Jeg har flere gange oplevet mine medstuderendes manglende lyst til at lære og deltage til fordel for at komme tidligt hjem, sove længe eller se på sportsresultater på internettet. Det virker som om, at ambitionsniveauet har taget et dyk siden Den Gode Historie.

Selvfølgelig er det en videregående uddannelse, og her hersker princippet om ansvar for egen læring. Alligevel synes jeg, at vi også har et fælles ansvar, når vi arbejder så meget i grupper.

Det kan lyde som om, jeg er hellig, men det er jeg absolut ikke. Jeg har også haft forløb,

hvor jeg har manglet engagement. Derfor er dette indlæg ligeså meget møntet på mig selv som på mine medstuderende. Det er let at smække benene op og kaste ansvaret fra sig, men det betyder bare, at andre skal samle det op

“ Det er let at smække benene op og kaste ansvaret fra sig ”

og tage det på deres skuldre. Det burde ikke være nødvendigt, for på et studium som journalistuddannelsen bør der være motivation og ambition til mere end bare at klare sig igennem. Faget indbyder til kreativitet og engagement, og det

“ ...vi sad igen blandt alle de andre tabere og hørte på en peptalk om reeksamen, der mest af alt mindede om et møde i AA. ”

- læs klummen

Debat | Steffen Slumstrup, 4.sem.

DEMENTI

Elvira Mortensen lever!

Ondsindede rygter om enkefru Elvira Mortensens død fik for nylig spalteplass i ellers altid troværdige Politiken (29. august 2004), og bagsidens tidligere Vel Videndes tidligere Steffen Slumstrup føler sig kaldt til kamp for sandheden. Det tog kun få minutters journalistisk research at få den rørlige og elskelige enkefrue i røret:

»Rygterne om min død er helt ude på overdrevet,« fortæller Elvira Mortensen, 99, til tidligere Vel Vidende og tilføjer: »det kan ellers nok være, jeg fik kålraaben med hjemmestuvet gulerodskompot og kiksekage til efterret galt i halsen, da jeg læste i Lystrup Stifts Sogneblad, at jeg endelig havde fundet hvile, ja, jeg siger dig, unge mand, jeg har aldrig i alle mine dage været ude for sådan en uforkammethed, men hvad kan man forvente, det er jo ikke som i tyverne, hvor redaktør Sørensen vidste flere uger i forvejen, hvis store Yrsa med det ekstra yver skulle kælte, og kendte navnene

på dem, der ikke havde skæppet i kassen i sognerådets årlige indsamling til nedslidte gangbroer og kvinder i uheldige omstændigheder i Belgisk Congo eller var det Fransk Guyana, men de tider er forbi, hvor alle kendte alle, tag for eksempel min søn, der aldrig kommer og besøger mig mere, han vil næsten ikke kendes ved sin gamle mor længere, og det sagde jeg også til ham, da han var her i morges,

“ Jeg læste i Lystrup Stifts Sogneblad, at jeg endelig havde fundet hvile ”

men han rystede bare på hovedet af mig, han er blevet så kålhøgen efter han er begyndt at løbe efter hende efterlønssørgningen enkefru Thomsen inde fra ældrecentret i Skejby, som efter sigende skulle være nok så løs på tråden, eller

trådløs som det åbenbart skal hedde nu om dage, men det viser bare, at man ikke skal stole på nogen, det sagde min afdøde mand også til mig i 1941, da han gik efter rationeringsmærker til kærnemælkserstatning, og det var godt det samme, for tænk dig, om jeg ikke greb min søn med fingrene i dåsen med vaniljekranser, så jeg måtte give den skarnsknægt en ørefigen med den store støbejernskagerulle, og som om det ikke var nok, så måtte jeg lytte til hans klagesang i flere dage efter, så jeg knap fandt tid til at bage de vandbakkelser med sukate og svesker og brodere de undergardiner, som jeg havde lovet smedens kone til basaren, men...« (forkortet af I.B.)

Ja, den livsglød kan man næppe argumentere imod. Der må sidde nogle høje herrer med meget røde ører inde på Rådhuspladsen.

slumstrup@mail.djh.dk

SANDHEDSKOMMISSIONEN

-mellem bøddel & offer

Tekst | Mads Zacho Teglskov & Morten Szygenda Foto | Martin Stampe

OL-nyt som på Den Gode Historie

En overstadig dansk neger løb fra forventningspresset, men opnåede ikke guld-metal. Harpiks og læder og blide damehænder; diffuse begreber hver for sig, men sammen en glædens suppedas og en fugtig tur i brusebad. Et intenst og heftigt stød med tunge kugler gav en mand med briller gran på hovedet. Godt vejr i baljen.

Hvad ville du gøre, hvis du havde én dag tilbage at leve i?

Hele sommeren har ét musiknummer, hentet ulovligt på internettet, kørt på repetér i bagsideredaktionens kontor ved Frøberts Auditorium: "En Dag Tilbage" med Nik og Jay. Rødvin efter rødvin er blevet trukket op, og vi har savlet over fede 24-tommer alufælge i kataloget fra Thansen. Musikken swingede, syntes vi, men vi ville gerne dybere i teksten. Hvad handler det her egentlig om? Hvad er det for et spørgsmål, forstadsguruerne stiller os? Hvor mange spørgsmål må man egentlig stille i træk?

Sandhedskommissionen mener, at en person kun kan kalde sig ekspert på et område, hvis han eller hun har fået udgivet en bog om emnet. Og da Kim Minkes "Nik og Jay To Kunstnersild" stadig er i trykken, opsøgte vi skolens interviewkonge Lars Bjerg i en kort pause mellem to solbærsaftevand. Manden bag bestselleren "Som Man Spørger"

havde følgende at sige om det eksistentielle spørgsmål:

"Det er et åbent, hypotetisk spørgsmål. De er altid farlige, for det er lettere at spørge folk om noget, de faktisk ved.", analyserede Lars Bjerg. "Spørgsmålet afdækker folks livsværdier, men på en bedre, mere konkret måde. Man kan ikke bare spørge 'hvad er dine livsværdier?' og så regne med et godt svar." Nuvel, tænkte vi. Det er da meget let at forstå. Men Lars - som vi kalder ham klatrede videre op ad abstraktionsstigen.

"Det svar, man får, skal ikke opfattes bogstaveligt, men mere som en afspejling af den måde, folk gerne ville være på resten af deres liv. Og i dette tilfælde vil svarene sandsynligvis gruppere sig i to: dem, som går i forsonings-modus, og dem, som hæver penge på deres firma-konto."

Hvilken gruppe tilhører Lars - som vi kalder ham - så? Hvad ville han gøre, hvis han havde én dag tilbage at leve i?

"Jeg ville gå i panik."

DJH-keychainen: Uskyldig ung mode eller rendyrket profit?

Var det ikke for det smarte design, ville DJH-keychainen umiddelbart signalere skamløst profitjageri. Men sådan kan det vel ikke være? Selv ikke i sin vildeste fantasi kunne man forestille sig, at udsigten til bare den mindste overskudsmaximering skulle få skolen til at fremstille nøgleholdersnore med både institutionslogo og wild, wild web-adresse. Både på afstand og ganske nær er trendsymbolet forening af kreativitet og intelligent branding.

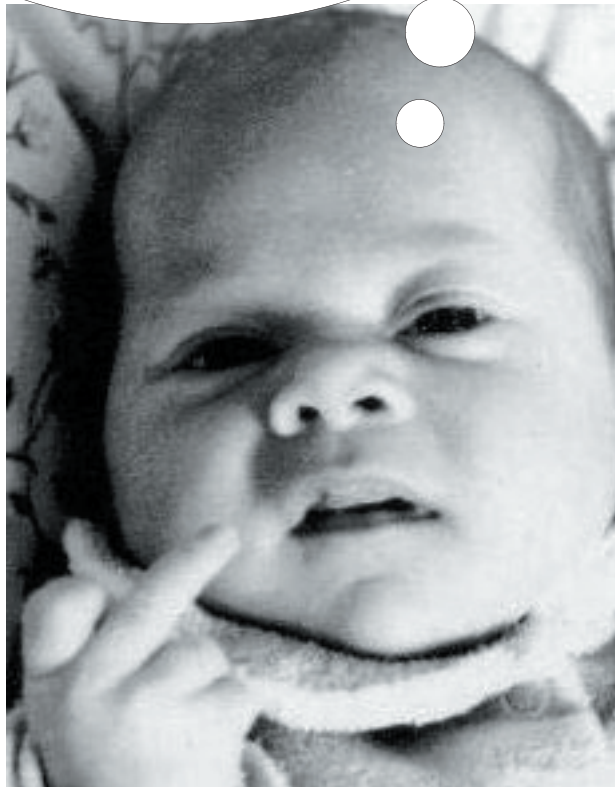
Det er endda de studerende selv, der har ønsket, at keychainen kunne komme i løssalg til alle med adgang til skolens information, røber to receptionister, der af bagsideredaktionen holdes anonyme for at undgå represalier fra tilfældige forlag, der begynder med Aj-,

eller lignende udspekulerede foretagender.

For blot en rund tyver kan selv studerende altså erhverve sig et statussymbol af intellektuel værdi; en nutidens pendant til 80'ernes Lacostepoloer og Dockside sailorsko. Men med et salgstal, der ligger på godt og vel 75 nøglesnore, kan skolen bogføre en indtægt i størrelsesordenen 1.500 - 2.000 kroner. Et ikke uvæsentligt beløb i en tid med nedskæringer, lukningstruede biblioteker og mindre og mindre kontorer til alle skolens bagsideredaktioner. Men hvad går alle pengene så til?

En meget lidt anonym informationsmedarbejder benægter ethvert kendskab til nogen som helst fortjeneste på DJH-keychainen, men kan ikke give et sammenhængende svar på rygterne om, at de DJH-ansattes julefrokost i år skal afholdes i luksustavernen "Den Tavse Provst" i centrum af Bukarest.

Opfør dig ordentligt i fredagsbaren, usling!

Månedens Minke

Hun så lyset i kantinen en regntung dag i august. Og tårene dansede ned ad hendes højroede kinder som fedtperler på en gennemgrillet culotte. "Jeg har set ham," jublede hun. "Minke er i live!"

Jubelen er velbegrunderet; et glimt af rektor er forbeholdt de færreste af skolens studerende. Få har set ham siden velkomst-talen på Den Gode Historie. Sandhedskommissionen har derfor - som de studerendes public serviceorgan - fundet hammer og mejsel frem og har på det metafysiske plan gravet spørgsmålene ud af betonen. Vi har den klare opfattelse, at ledelse, kommunikation og synlighed er definitionen på den frække måde at styre en moderne uddannelsesinstitution på. I de kommende numre af denne avis vil vi derfor agere ukritisk mikrofonholder for Kim Minke, så han personligt kan forsikre os alle om, at han rent faktisk stadig virker. Vi har samlet de studerendes tvivl og spørgsmål i det, Rundfunk ville kalde "3 skarpe":

Hvor er du?

"Jeg sidder på mit kontor".

Hvad laver du?

"Jeg sidder og skriver på et resumé til en kommende konference om journalistuddannelserne i Danmark."

Hvem er du sammen med?

"Min Mac, men den har ikke noget sjovt navn".

Bagsiden har store planer om, at Kim Minke i det næste nummer vil bevæge sig fra det metafysiske plan til det fysiske og medvirke med billede og måske endda billedtekst. Men chancen for, at rektor pludselig dukker op overalt er lille: "Jeg går ikke rundt og kompenserer for, at far aldrig var hjemme," moraliserer Minke.